

வட்கேக்கோட்டை
அடைக்கலந் தோட்டம்
ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோயில்
வரலாறும் பிரபந்தங்களும்

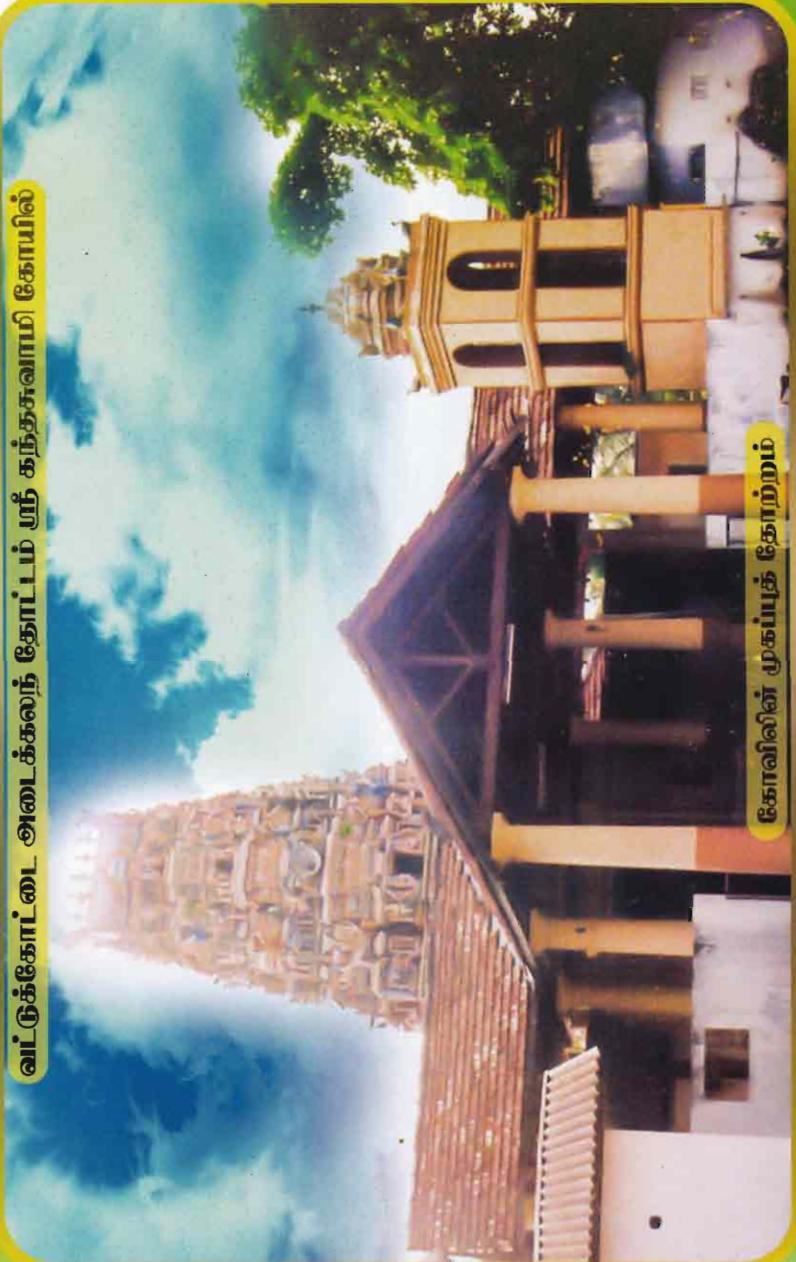
—
முருகன் துணை

வட்டுக்கோட்டை
அடைக்கலந் தோட்டம்
ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோயில்
வரலாறும் பிரபந்தங்களும்

தொகுப்பு
செல்வி நவறாஜினி சண்முகம்
அழை நிறுவுநரின் பீட்டப்பிள்ளை,
இய்வு நிலை நிர்வாக கிராம அலுவலர்.

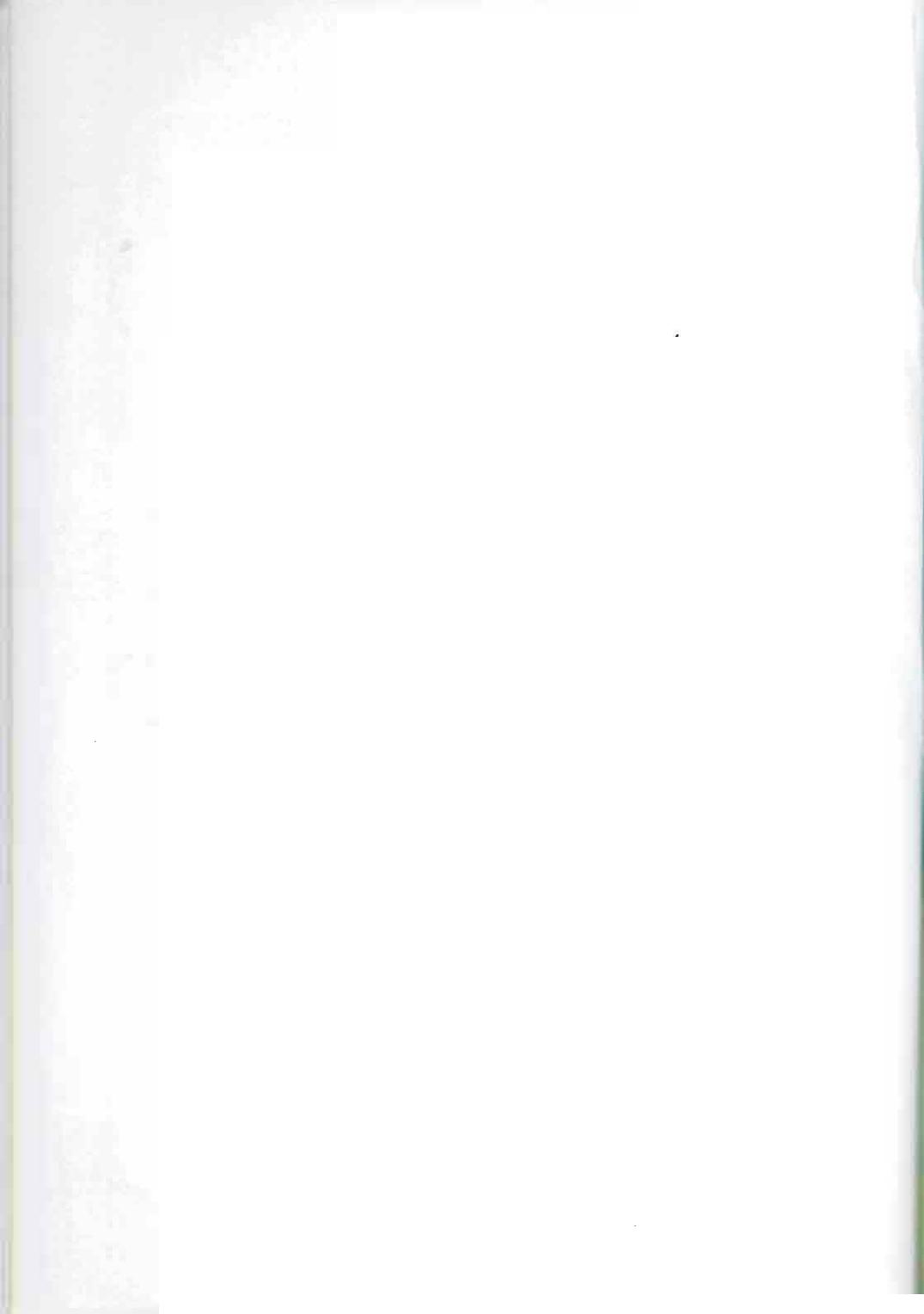
2016.04.01

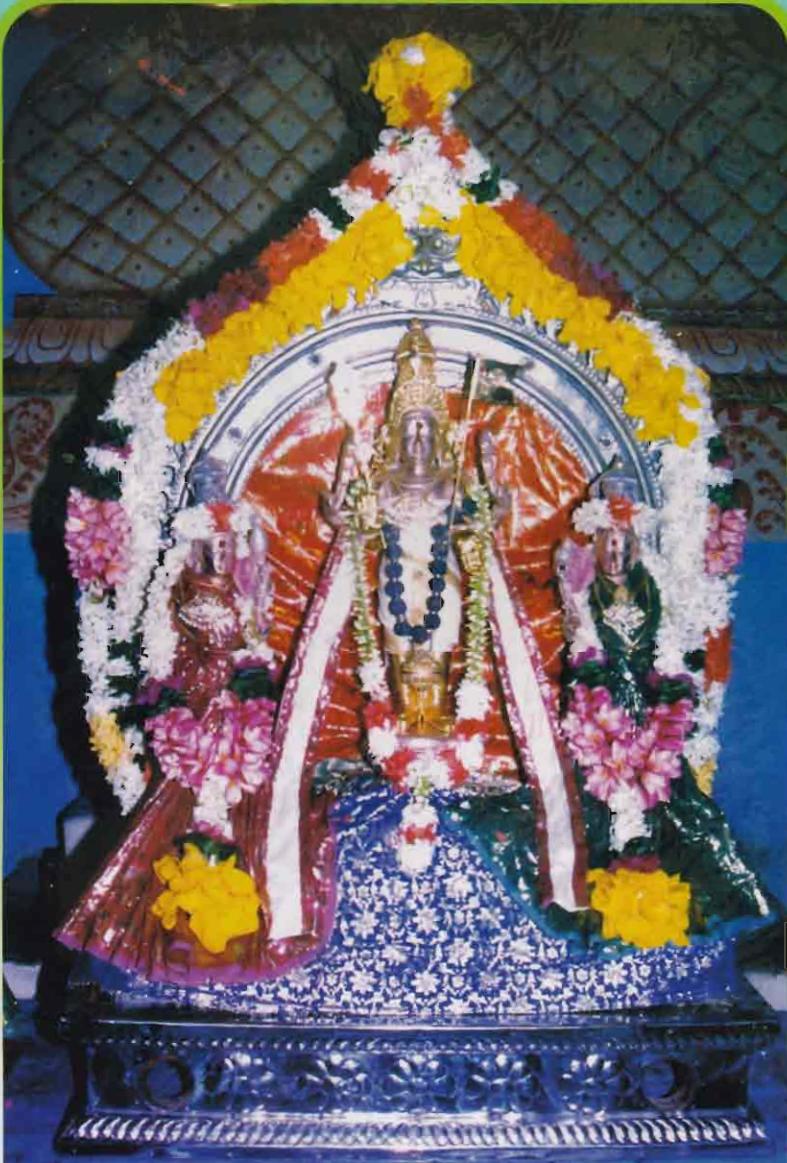

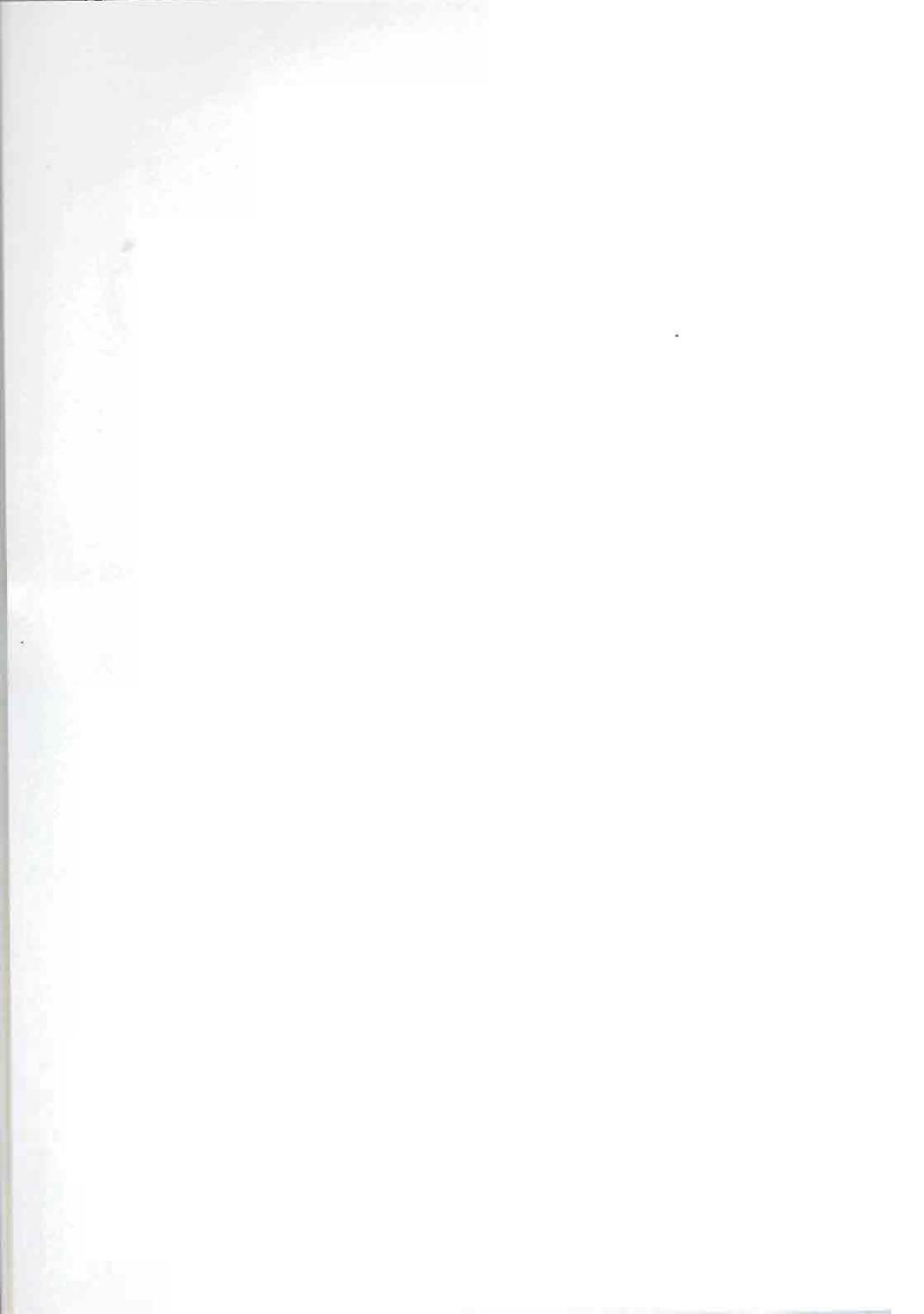
வார்டுக்கோட்டை அனைக்கலைந் தேர்ப்பும் மற்ற கண்ணச்சுவாமி தோயில்

கொவலின் முகமயக் தோய்யும்

மகாவல்லி - கஜாவல்லி சமேத முத்துக்குமாரசாமி

என்னுரை

அடைக்கலமாய் அடிபணிந்த அடியாருள்ளத்தே
அடைக்கலமாய் அமர்ந்திட்டாய் ஆறுமுகப் பெருமானே
அடைக்கலந் தோட்டத்து அருள்மிகு அப்பனே
அடைக்கலமே நின்பாதமதில் அரும்பேறு பெற்றுயங்ந்தோம்.

அடைக்கலந் தோட்டம் ஸ்ரீ கந்தசவாமியாரின் திருவருள் துணை
யுடனும் ஆசீர்வாதத்துடனும் “வட்டுக்கோட்டை அடைக்கலந்
தோட்டம் ஸ்ரீ கந்தசவாமி கோயில்” வரலாற்றைத் தொகுத்து
அளிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றதை ஆலயநிறுவநர் அமரர் கணபதியார்
தம்பையா அவர்களின் பிட்டப்பிள்ளை என்ற வகையில் நான், எனது
மிகச் சிறந்த பேறாகக் கருதுகின்றேன்.

இக் கோயில் நமது முன்னோர் நமக்களித்த தமிழர்களின்
பண்பாட்டை எடுத்தியம்பும் அரும்பெரும் கலைச் சொத்தாகும்.

இக் கோயிலின் உண்மை வரலாறு திரிபடைய முன் இக் கோயிலின் உண்மை வரலாற்றைத் தொகுத்தளிப்பதற்குத் திருவருளால்
தூண்டப்பெற்றேன்.

எனது தந்தை நவரத்தினாம் சன்முகம் அவர்கள் கோயிலின் வர
லாற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் தனது
முன்னோர்களிடமிருந்தும் எனது தாயாரிடமிருந்தும் கோயிலுடன்
தொடர்புடைய கோயில் பற்றித் தெரிந்த பெரியவர்களிடமிருந்தும்
எங்கள் வீட்டில் இருந்த கோயில் சம்பந்தமான பழைய ஆவணங்களில்
இருந்தும் கோயில் பற்றிய விபரங்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார்.

எனது தந்தை மேற்படி கோயிலைக் கட்டுவித்த கணபதியார்
தம்பையா அவர்களின் மகன் மார்க்கண்டுவின் இரண்டாவது மகள்
இராசலட்சுமியின் கணவராவார். இவர் விவசாயப் பணிப்பாள
ராக இருந்து ஒய்வுபெற்ற அரசாங்க உத்தியோகத்தராவார். இவர்
30.01.1999 இல் இறைவடி சேர்ந்தார். எனது தந்தையார் சேகரித்து
வைத்திருந்த தகவல்களைத் தொகுத்தளிப்பதில் பெருமைப்படு
வதுடன் அவருக்கு நன்றிக் கடன்பட்டவளாகவும் இருக்கின்றேன்.

அவருக்கு எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மண்திடலில் இருந்து வெளிப்பட்டு இக் கோயிலின் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மகாவல்லி - கஜாவல்லி (ஸ்ரீ வள்ளி - தேவசேனா) சமேத கந்தசவாமியாரின் கருங்கல்லால் செதுக்கப்பட்ட திருவுருவம் 500 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட பழைய வாய்ந்ததாகும். அதாவது போர்த்துக்கேயர் காலத்திற்கு (கி.பி. 1505 - 1658) முற்பட்டதாகும்.

1809 -1857 வரை இவ்லூரில் பிறந்து வளர்ந்த இராமசாமி ஜயரின் மகன் சிவஸ்ரீ நாகேச ஜயரினால் பாடப்பட்ட அடைக்கலங்கோவை என்னும் பிரபந்தம் கிடைக்கப்பெற்றால் இக் கோயிலைப் பற்றி அவரது முன் தலைமுறைகளையும் அவர் தலைமுறையும் அடங்கிய வரலாற்றை ஓரளவு அறியக் கூடியதாக இருக்கும். இதன் பிரதி பாதுகாப்புக்கருதி சிலாபத்திலுள்ள முன்னேஸ்வர ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டதாக இவரது சந்ததியினர் கூறியிருந்தனர்.

கோயிலைப் பற்றி விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் வருங்கால சந்ததியினருக்கும், வரலாற்றாய்வாளர்களுக்கும், மாணவசமுதாயத்தினருக்கும் இவ்வரலாற்றுத் தொகுப்பு உதவியாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன். இவ் வரலாற்றைப் படிக்கும் அனைவருக்கும் கந்தப் பெருமானின் அருளாசி கிடைக்கட்டும்.

அடைக்கலந் தோட்டத்துக் கந்தசவாமி கோயில் வரலாற்றைத் தொகுத்தளிப்பதற்கு திருவருள் பாலித்த அடைக்கலம் பதியா-னுக்கு எனது வணக்கத்துடன் கூடிய நன்றியைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு கோயில் வரலாற்றுத் தொகுப்பு நூலை கந்தசவாமியாரின் பாதார விந்தங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

கள்ளி வீதி,
வட்டுதென்மேற்கு,
வட்டுக்கோட்டை.
2016.04.....

இங்கும்
வெள்வி நவராஜீனி சண்முகம்
ஆலயநிறுவுநரின் மீட்டப்பிள்ளை
ஓய்வு நிலை நிர்வாக கிராம ஆலுவலர்

பொருளடக்கம்

1. அமைவிடம்
2. தலம்
3. மாணங்காத்த பிள்ளையார்
4. கந்தசுவாமியார் வெளிப்படுதல் - போர்த்துக்கேயர் காலம் (கி.பி 1505 - 1658)
5. முதலாவது கோயில் - ஒல்லாந்தர் காலம் (கி.பி 1659 - 1795)
6. இரண்டாவது கோயில் - ஆங்கிலேயர் காலம் (கி.பி 1796 - 1948)
7. வழக்காடுதல்
8. தீர்ப்பு
9. அடுத்து வந்த வழக்குகளின் தீர்ப்பு
10. மூன்றாவது கோயில் - தற்போதைய கோவில்
11. பூசகர் வருதல்
12. மகா கும்பாபிஷேகம்
13. புதைகள்
14. தீருப்பணி - கோயிலின் அபிவிருத்தி - கி.பி 1913 - 1932 வரை
15. ஆலய நிர்வாகம்
16. மஹோற்சவம்
17. மஹோற்சவப் பெருவிழா - தீருவிழாக்கள்
18. ஆலய உரிமை மாற்றம்
19. ஆலய நிறுவுநரின் கடைசிக் காலம்
20. ஆலய உரிமை சந்ததிவசம்
21. பரிபாலன சபை
22. பராபரிப்புத் தத்துவம்
23. இக் கோயில் கணபதியார் தம்பையா அவர்களால் கட்டுவிக்கப்பட்டது என்பதற்கான ஆதாரங்கள்.
24. கோயிலில் நடந்த அற்புதங்களும் தரிசனங்களும்
25. மூர்த்தி - தலம் - தீர்த்தம்
26. ஆலயத்தின் சீதிகள்
27. கோபுரங்கள்
28. பிரபந்தங்கள்
 - * அடைக்கலாங் கோவை
 - * தீருவூஞ்சல்
 - * கந்தரேசல்

வட்டுக்கோட்டை

**அடைக்கலந் தோட்டம்
ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோயில்**

வரலாறு

அமைவிடம்

வயல் நிலங்களையும், நன்செய் நிலங்களையும், வணக்கஸ் தலங்களையும், கல்விச்சாலைகளையும், சமயசீலர்களையும், கல்வி மாண்களையும், பண்பானவர்களையும், ஒழுக்கசீலர்களையும், செல்வந்தர்களையும் ஆதியில் இருந்தே தன்னகத்தே கொண்ட வட்டுக்கோட்டை என்னும் கிராமத்தின் மத்தியில் தமிழர்களின் பண்பாட்டை எடுத்தியம்பும் அரும்பெரும் கலைச்சொத்தாகவும், ஓளிவிளக்காகவும் திகழ்வதே “அடைக்கலந்தோட்டம் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி” கோவிலாகும்.

இக் கிராமத்திலுள்ள பல கோயில்களுக்கு நடுநாயகமாய் இக் கோயில் அமைந்துள்ளது. அதனைப் பின்வரும் பாடலால் அறியலாம்.

“சீர்வளருங் கண்ணலிங்க மாரி தேவி
செறி பத்திரகாளி அம்மை கோவில் மேலும்
ஏர் வளரும் விநாயகனார் வைர வேந்தல்
இசை வீர பத்திரரே யாதி யான
தார் வளரு மாலயங்க ளணிகளாக
தழை வட்டுறைடைக் கூத்திற் சாருந் தேவே”

இக் கோயில் இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தெனத் திகழும் இலங்கைத் திருநாட்டின் வடக்கே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வலிகாமம் மேற்குப் பிரதேசசெயலர் பிரிவிலுள்ள வட்டுக்கோட்டை கிழக்கு கிராம அலுவலர் பிரிவில் தெல்லிப்பழை வீதியில் மாவடிச் சந்திக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ளது.

தலம்

ஆதியில் இக்கோவில் மாணங்காத்த பிள்ளையார் கோயில் எனவும், மாணங்காத்த அடைக்கலந் தோட்டத்துப் பிள்ளையார் கோயில் எனவும் அடைக்கலம் கொடுத்த பிள்ளையார் கோவில் எனவும், சுப்பிரமணிய பிள்ளையார் கோயில் எனவும், அடைக்கலந் தோட்டத்துக் கந்தசவாமியார் கோயில் எனவும் விளங்கி வந்துள்ளது.

தற்போது “அடைக்கலந் தோட்டம் ஸ்ரீ கந்தசவாமி கோயில்” என விளங்கி வருகின்றது. இக்கோயில் கி.பி 1505ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்டதாகும்.

மாணங்காத்த பிள்ளையார்

இக் கோயிலின் அண்மையிலுள்ள அபலைப் பெண்ணின் கற்பைச் சூறையாட என்னி காழுகன் ஒருவன் அப் பெண்ணை நெருங்கிய போது அப்பெண் அபயக் குரலெழுப்பி பிள்ளையாரே உமக்கு அடைக்கலம் என்று சத்தமிட்டவாறு கோவிலுக்குள் சென்றாள் எனவும் அப்போது அங்கு பிள்ளையார் யானை வடிவில் பிரசன்னமாகி ஆக் காழுகனின் கண்களைக் குருடாக்கி அவ் அபலைப் பெண்ணின் மானத்தைக் காத்தார் எனவும் எனது முன்னோர் கூறிய கர்ண பரம்பரைக் கதையுள்ளது.

துதி

சிந்தையில் நினைந்து நின் தீருவாழ்வனைத் தொழுவரும்
சுந்தரியினைத் தீண்டிட முயன்ற காமன் முன் பிள்ளையாரே
விந்தையாய் அரசமரமருகில் வேளமாய்த் தோன்றியவனை
அந்தகணாக்கி அபலையைக் காத்த அடைக்கலம் பதியா போற்றி.

இக் காரணத்தால் இங்குள்ள விநாயகப் பெருமானுக்கு மாணங்காத்த பிள்ளையார் என்னும் நாமம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அப் பெண்ணுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தபடியால் இக் கோயில் “அடைக்கலம்பதி” எனவும் “அடைக்கலந் தோட்டம்” எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

ஆதியில் பிள்ளையாரும் கந்தசவாமியாரும் கோயிலின் மேற்குப் புறத்தே உள்ள 500 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட பழைய வாய்ந்த தற்போதைய கோவிலுக்கு முற்பட்டதும் கோயிலின் தல விருட்சமான வெண் அரச மரத்தில் வீற்றிருந்தார்கள் எனவும் ஆதியில் இருந்த இவ்விரு உருவங்களையும் உள்ளடக்கி அரசமரம் வளர்ந்து விட்டதாகவும் எமது முன்னோர் சந்ததி சந்ததியாக வாய் மூலம் கூறிக் கொண்டு வரும் கர்ண பரம்பரைக் கதையாகும். இம் முன்னோடிக் கோவில் ஆரம்பித்த காலத்தை அத்தாட்சி பூர்வமாகக் கூறக் கூடியவர் ஒருவரும் இல்லை. இக் கோவில் போர்த்துக் கேயர் காலத்திற்கு முற்பட்டதாகும். இக் கோயில் காலப்போக்கில் சிதைவடைந்திருக்கலாம், அல்லது போர்த்துக்கேயர்களால் இடித் தழிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கந்தசுவாமியார் வெளிப்படுதல் போர்த்துக்கேயர் காலம் (கி.பி 1505 - 1658)

இவ்விடம் நெல் சூடித்தல், சிறுதானியங்கள் காயப்போ துல் போன்ற விவசாய நடவடிக்கைகள் நடைபெற்ற 83/4 வரகு இலாட் சம் பரப்பளவு கொண்ட உயர்ந்த திடலாக இருந்துள்ளது. மேலும் கால் நடைகளின் மேய்ச்சல் தரையாகவும் சிறுவர்கள் விளை யாடும் இடமாகவும் இருந்துள்ளது. இத் திடலைச் சுற்றி வயற் காணிகளும் பனந்தோப்புக்களும் இருந்திருக்கின்றன.

இக் காலத்தில் இவ்வூர் வாசிகளை நம்பி பிராமணர்கள் இங்கு வந்து குடியேறினார்கள், போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக்காலத்தின் இறுதியில் ஒருநாள் வைகாசிப் பொர்ணமியன்று மண்திடலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த இரு சிறுவர்களின் கால்களிற்கு கீழ் மணி ஒசை கேட்டதாகவும் அவர்கள் அதிசயித்து திரும்பவும் அதே இடத்தில் கால் பதித்த போது மீண்டும் மணி ஒசை கேட்டதாகவும் பயம் அடைந்த சிறுவர்கள் பெரியவர்களிடம் முறையிட பெரியவர்கள் அவ்விடத்தை அகழ்ந்து பார்த்த போது மகாவஸ்லி - கஜாவஸ்லி (பூர்வீனி தேவசேனா) சமேத கந்தசுவாமியாரின் கருங்கல்லால் செதுக்கப்பட்ட திருவுருவம் கிடைக்கப்பெற்றது. இத் திருவுருவத்தின் பின் தலையில் தேய்மானம் காணப்பட்டது.

கந்தசுவாமியாரும் பிள்ளையாரும் இத்தலத்தில் ஒன்றாக எழுந்தருளி உள்ளதால் அவர்களின் சக்தியே அவ்விரு சிறுவர்கள் மூலம் வெளிப்பட்டு திடலில் மறைந்திருந்த பெருமானின் திருவுருவம் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டது எனப் பெரியோர்கள் கூறினார்கள். இத் திருவுருவம் எங்கிருந்து, யாரால், எக்காலம் கொண்டு வரப்பட்டு பூசிக்கப்பட்டது என்ற விபரம் அங்கிருந்த ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை.

கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதற்கு முந்தைய காலத்திலும் காலத்திற்கு காலம் இந்தியப் படையெடுப்பின் போது இலங்கையை கைப்பற்றி ஆட்சிபுரிந்த சேர, சோழ, பாண்டிய (தமிழ் மன்னர்களின்) வழித்தோன்றல்களினால் இவ்விடத்தில் கட்டப் பெற்ற கோயிலின் கருவறையில் மேற்படி திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் கி.பி 16 ஆம். நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயரின் அட்டகாசத்தைக் கேள்விப்பட்டு அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மேற்படி திருவுருவத்தை நிலத்தினுள் புதைத்து வைத்து பாதுகாத்தார்கள் எனவும் கருத இடமுண்டு. தமிழ் மன்னர்களின் காலத்தில் வட்டுக்கோட்டை பெருந்தோட்டம் ஒன்றாக விளங்கியது.

இலங்கை போர்த்துக்கேயரின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த போது அவர்கள் தங்கள் கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக இந்து சமய வழிபாட்டைத் தடை செய்ததுடன் இந்துக் கோவில்கள் எல்லா வற்றையும் இடித்தழித்தார்கள். கோயில் கட்டியவர்கள் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்கள். எனவே இத் திருவுருவத்தை பணை வடலி ஓலையால் மறைத்து வைத்து வேளாளர்களும், பிராமணர்களும் சேர்ந்து வணங்கி வந்ததுடன் பூசைகளும் நடைபெற்று வந்தன.

முதலாவது கோவில் - ஒல்லாந்தர் காலம் (கி.பி 1659 - 1795)

இலங்கை “புரட்டஸ்தாந்து” சமயத்தைச் சேர்ந்த ஒல்லாந்தரின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த போது பிற்பகுதியில் இந்து சமய வழிபாட்டிற்கான தடைகள் தளர்வடைந்திருந்தன.

தற்போதுள்ள கோவிலின் மேற்குப் புறத்திலுள்ள தல விருட்சமான வெண் அரசமரத்திற்கு ஆண்மையில் முனிவர் ஓருவர் தவம் செய்ததாகவும் அம் முனிவர் அவ்விடத்தில் சமாதியடைந்த பின் அவ்விடத்தில் கி.பி 1760 ஆம் ஆண்டிற்கு முன் பின்னாக கந்த சுவாமியாருக்கு மடாலயம் போன்ற சிறுகோவில் (முதலாவது கோவில்) செங்கற்கள் சுண்ணாம்பால் கட்டப் பெற்றதாகவும் பண்ணேலை மறைப்புக்குள் வைத்து வழிபட்ட மேற்படி மகாவல்லி - கஜாவல்லி (பூர்வீனரி - தேவசேனா) சமேத கந்தசுவாமியாரை கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்ததாகவும் எமது முன்னோர் சந்ததி சந்ததியாகக் கூறியிருந்தார்கள். இக் கோவிலின் பூச்சராக சிவபூரீ இராமசாமி ஜயர் அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

இதற்கு முந்திய கோவில் பறங்கியர் காலத்திற்கு முற்பட்டது. இக் கோவில் தற்போதைய கோவிலுக்கு மேற்கே அதாவது அரசமரத்திற்கு மேற்கே இருந்திருக்கின்றது. இக் கோவிலுக்குரிய கேணி தெல்லிப்பழை வீதியுடன் ஒட்டி இருந்தது. இக் கேணி 1986ஆம் ஆண்டுகளில் மூடப்பட்டது.

இரண்டாவது கோயில் - நூங்கிலேயர் காலம் (கி.பி 1796 - 1948)

சிவபூரீ இராமசாமி ஜையர் அவர்களைத் தொடர்ந்து இவர் மகன் நாகேசு ஜையர் அவர்கள் பூசைகளை நடாத்தியுள்ளார். இவரது ஊர் வட்டுக்கோட்டை ஆகும். இவரது காலம் கி.பி 1809 - 1857 வரை யாகும்: இவர் பல நாடகங்களையும், பல தனிக் கதைகளையும், இயற்றியதோடு அடைக்கலங்கோவை என்னும் பிரபந்தத்தில் அடைக்கலந் தோட்டத்தில் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் கந்தகவாமி பேரில் நாணிக் கண்புதைத்தல் என்னும் துறை மீது நூறு செய்யுள்களும், “சுடுத நுணுக்கம்” என்னும் விடவைத்திய நூலும் இயற்றியவர்.

உசாத்துணை

(ஆசதாசிவம் சாகித்திய மண்டல வெளியீடு ஸழக்துத் தமிழ் களஞ் சியப் பதிப்பு - 1966. இதில் பகுதி 165.)

நூறு செய்யுள்களில் மூன்று (03) செய்யுள்களே கிடைக்கப் பெற்றன. இச் செய்யுள்கள் கிடைக்குமானால் இக் கோயிலைப் பற்றி அவரது முன் தலைமுறைகளையும் அவர் தலைமுறையும் அடங்கிய வரலாற்றை ஒரளாவு அறியக்கூடியதாக இருக்கும். இதன் பிரதி பாதுகாப்புக் கருதி சிலாபத்திலுள்ள முன்னேஸ்வர ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டதாக இவரது சந்ததியினர் கூறியிருந்தனர்.

இக் காலம் வேளாளர்களும் பிராமணர்களும் கூட்டாக மன வேறு பாடின்றி ஒற்றுமையாகக் கோயிலை நடாத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவது கோவில்

காலப்போக்கில் செங்கற்கள், சன்னணாம்பால் கட்டிய இம் மடா லயம் சேதமடையத் தொடங்க கி.பி 1860 ஆம் ஆண்டில் வட்டுக் கோட்டையைச் சேர்ந்த சைவப்பெரு வேளாளர் குலத்தைச் சேர்ந்த கோவிலின் ஆதி உரிமையாளர் (நிலப்பிரபு) திரு. சேதுகாவலர்

அம்பலவாணர் அவர்களாலும் அவரது பேரன் (மகளின்மகன்) முருகர் வைத்திலிங்கம் அவர்களாலும் தற்போது தேர் முட்டி இருக்கும் இடத்தில் 2 ஆவது கோவிலுக்கு அத்திவாரம் இடப் பட்டது. ஆனால் வேளாளருக்கு எதிராகப் பிராமணர்கள் வழக்குத் தொடர்ந்ததால் கோவில் கட்டி எழுப்பப்படாமல் அத்தி வாரத் துடனே தடைப்பட்டு நின்றது.

பழைய கோயில் இருக்கும் இடத்தில் இரண்டாவது கோயிலைக் கட்ட எத்தனித்திருந்தால் வேளாளருக்கும் பிராமணர்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்காது. புது இடத்தில் வேளாளர் கோயிலைக் கட்டினால் முழு உருத்துக்களும் வேளாளரையே சேரும் என பிராமணர்கள் கிளேசம் அடைந்தார்கள்.

வழக்காடூல்

1860ஆம் ஆண்டில் பிராமணர்கள் வேளாளருக்கு எதிராக யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிமன்றில் வழக்குப் பதிந்து இருக்கிறார்கள். வழக்கு இலக்கம்: - 14169 ஆகும்.

இதன் தொடர்வழக்கு 20.09.1875ஆம் ஆண்டு வழக்கு இலக்கம் 17210 இல் பதியப்பட்டு நடைபெற்றுள்ளது.

முறைப்பாட்டரளர்

1. சீகேவகன ஜயர் வெங்கடாசல ஜயர், நல்லூர்.
2. சண்முக ஜயர் ஆனந்த சுப்பையர், வண்ணார்பண்ணை.
3. சுப்பையர் கார்த்திகேச ஜயா, நல்லூர்.
4. கார்த்திகேச ஜயர் சண்முக ஜயர், வட்டுக்கோட்டை.

எதிராக

1. சேதுநாதர் அம்பலவானர், வட்டுக்கோட்டை.
2. முருகர் வைத்திலிங்கம், வட்டுக்கோட்டை.

தீர்ப்பு

கனம் நீதிபதி D.E.de சேரம் அவர்கள் இவ்வழக்குக்கு பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்.

1 ஆவது எதிராளி	(சேதுநாதர் அம்பலவானர்)
2 ஆவது எதிராளி	(முருகர் வைத்தியலிங்கம்)
கணபதியார் கந்தப்பா	(காலம் சென்ற 1 ஆவது எதிராளி வழக்கு
இல. 14169 மகன்)

ஆகியோரும் அவர்களுக்குப் பின் அவர்களது பிள்ளைகளும், உரிமையாளர்களும் கந்தகவாமி கோவிலின் முகாமையாளர்களாக இருப்பார்கள் எனத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது.

மேலும் இவ்வழக்கில் கூறப்பட்ட ஆதனங்களும் அதன் ஆட்சியும் இவர்களுக்குப் பின் இவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களின் சந்ததிகளுக்கும் எக்காலமும் பொருந்தும்.

இந் நிர்வாகம் எப்பொழுதும் கூறப்பட்டவர்களுக்கும், அவர்கள் உரித்தாளர்களுக்கும், சந்ததியினருக்கும் உரித்துடையதாகும். இதன் நிர்வாகம் மூன்றாம் பேர்வழிக்கு எக்காலமும் கொடுபடக்கூடாது.

மேலும் முகாமையாளருக்கிடையே நிர்வாகம் தொடர்பாகக் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டால் வலிகாமம் மேற்கு மணிய காரணின் அல்லது மாவட்ட மணியக்காரனின் தீர்மானத்திற்கு அமைவாக நடக்க வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டது.

மேலும் 3 ஆவது முறைப்பாட்டாளரான சுப்பையா கார்த்தி கேச ஐயர், காலம் சென்ற 4 ஆவது முறைப்பாட்டாளரின் மகன் நாகேச ஐயர் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோரும் அவர்களுக்குப் பின் அவர்களது பிள்ளைகளுக்கும், உரிமையாளர்களுக்கும் பூசை உரித்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் முகாமையாளரின் ஆளுகையின் கீழ் ஆகும்.

பல வழக்குகள் நடந்து தடை உத்தரவுகளும் ஏற்பட்டு இரண்டாவது கோவில் அத்திவாரத்துடன் நின்றுவிட்டது.

அடுத்து வந்த வழக்களின் தீர்ப்பு

வழக்கு கூல :- 8425 - 13. 10. 1913 - கூப்பு முகாமையாளராக

1. கார்த்திகேச ஜெயர் குமாரசாமிக் குருக்கள், வட்டுக்கோட்டை மேற்கு.
2. முருகர் வைத்திலிங்கம், வட்டுக்கோட்டை மேற்கு.

நடவழக்க கூல :- 8425 - 24. 03. 1914 - அறைப்பங்கு நீர்வாகம்

1. கார்த்திகேச ஜெயர் குமாரசாமிக் குருக்கள்
2. முருகர் வைத்திலிங்கம்
3. கணபதியார் தம்பையா (21. 06. 1911 இல் நொத்தாரிசு அ. சிதம்பரப்பிள்ளை முகாதாவில் முடித்த 23233 இலக்க உறுதியின் படி)

செங்கட்டியாலான முதலாவது கோவில் மேலும் சிறைவடைந்து கருவறையின் சவர் இடந்து விழும் நிலையில் இருந்ததால் 1911ஆம் ஆண்டில் மூலவரைத் தொடர்ந்தும் அங்கு வைத்திருக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது.

எனவே இக்கோவிலின் உரிமையாளராக இருந்து பரிபாலனம் செய்த சேதுகாவலர் அம்பலவாணர் அவர்களின் பேரன் (மகனின் மகன்) கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் உரிய கிரியைகள் செய்வித்து கோவிலிலுள்ள பலகையிலான வெற்று மண்டபத்தில் வலிகாமம் மேற்கு மனியகாரனின் ஆலோசனைப்படி மூலவரைப் பாலஸ்தாபனம் செய்வித்தார்.

இம் மண்டபமும் விரைவில் சேதமடையத் தொடங்க மூலவரைத் தொடர்ந்து இங்கு வைத்திருப்பது பாதுகாப்பற்றது எனக் கருதி வலிகாமம் மேற்கு மனியகாரரின் ஆலோசனைப்படி கணபதியார் தம்பையாஅவர்கள்தனதுசெலவில்செய்வித்தமரப்பெட்டகத்தினுள் 1911 நவம்பரில் மீண்டும் பாலஸ்தாபனம் செய்வித்து மூலவரை அங்கு எழுந்தருள் பாலிக்கச் செய்தார். இம் மரப்பெட்டகத்தின் திறப்பைத் தன்வசமே வைத்திருந்தார். பூசைவேளையில் பூசகர் பெற்றுக்கொள்வார். பூசகர் கார்த்திகேச ஜெயர் குமாரசாமிக் குருக்கள் அல்லது அவர் தம்பி பாலஸ்ப்பிரமணியக் குருக்களாவார்.

1912இல் முதலாவது கோயில் முழுவதும் சேதமடைந்தது.

கி.பி 1911 - 1912ஆம் ஆண்டுகளில், கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் தனது பாட்டனார் 1860ஆம் ஆண்டு இட்ட அத்தி வாரத்தில் 2ஆவது கோயிலைக் கட்டி முடித்தார்.

இவர் சேதுகாவலர் அம்பலவாணரின் மகன் கணபதியாரின் கடைசி மகனும் பரிகாரிப்போடியார் என அழைக்கப்படும் முருகர் வைத்திலிங்கத்தின் தாய் மாமனின் மகனும் மனைவியின் சகோதரருமாவார்.

இக் காலப்பகுதியில் பிராமணர்களும் பழைய கோயில் அருகே ஒரு சிறு கோயில் கட்டத் தொடங்கினார்கள்.

இந்திலையில் கணபதியார் தம்பையா அவர்களின் பதினாறு (16) பிள்ளைகளில் பத்து (10) பிள்ளைகள் வரை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இறந்து விட்டனர்.

சிறு கோயிலைக் கட்ட ஒழுங்கு செய்த பிராமணர்களும் ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராக இறந்து விடவே கார்த்திகே சஜையர் குமாரசாமிக்குருக்கள் தனி உரித்தாளராக வந்துவிட்டார். மற்றக் கொடிகள் எல்லாம் அழிந்து போனார்கள்.

இதனால் இரு பகுதியும் கிளேசமுற்றுத் திகிலடைந்தார்கள். எனவே வேளாளிர்வாகஸ்தரும் பிராமண நிர்வாகஸ்தரும் மூலவரை இரண்டாவது கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்ய விரும்பவில்லை.

இறுதியில் இரண்டாவது கோயிலைக் கைவிட்டுப் புதுக் கோயில் கட்டுவதற்கு நிர்வாகஸ்தர்களின் விருப்பத்திற்குக் கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் உடன்பட்டார்.

1912ஆம் ஆண்டே இரண்டாவது கோயில் தடையுத்தரவையும் மீறி இடித்தழிக்கப்பட்டு புதுக்கோயில் கட்டுவதற்காக அதன் பெறுமதி வாய்ந்த கட்டடப் பொருட்கள் சேகரித்து வைத்ததோடு புதுக் கோயில் (மூன்றாவது) கட்டத் தீர்மானித்தார்கள்.

முன்றாவது கோயில் - தற்போதைய கோயில்

என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் மனவேதனையுடன் கந்தா நீயே உனது கோயிலைக் கட்டுவதற்கு வழிகாட்டு எனப் பாரத்தை அவன் மேல் போட்டுவிட்டு இருக்கையில் 1913ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இக்கோவிலின் ஆதி உரிமையாளர் (நிலப்பிரபு) சேதுகா வலர் அம்பலவாணர் அவர்களின் மகன் கணபதியாரின் கடைசி மகன் தம்பையா அவர்களும் (2ஆவது கோயிலைக் கட்டி முடித்தவர்) மகன் கணபதியாரின் மூத்த மகன் கந்தப்பாவின் மூத்த மகன் தம்பு அவர்களும் மகளின் மகன் முருகர் வைத்திலிங்கம் அவர்களும் எதேட்சையாக ஒன்றாகக் கோவில் முன்றலில் சந்தித்தனர்.

அப்போது மூளாய் வீதி, வட்டுக்கோட்டையில் வசித்த வேலா யுதம் சின்னப்பிள்ளை என்னும் மூதாட்டி ஆவேச உருக்கொண்டு கோயிலை நோக்கி ஓடி வந்தார். இதனைக் கண்ட ஊரார் சிலரும் அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அம் மூதாட்டி கோவில் முன்றலில் நின்ற மூவரையும் தன்னைப் பின் தொடரும் படி ஆணையிட்டு தற்போதைய கோயில் இருக்கும் கருவறைக்கு அண்மையில் அழைத் துச் சென்று தனது வலது கால் பெரு விரலால் நிலத்தில் கீறி தற்போ தைய கோயில் கட்டுவதற்குரிய நிலையத்தை எடுத்துக் கொடுத்தார். இதற்கு அப்பால் வேறு கட்டடங்கள் கட்டக்கூடாது எனவும் தேவை எனில் கோயில் எல்லைக்கு சிறு சுவர் கட்டலாம் எனவும் ஆணையிட்டார்.

இவ்விடம் செங்கட்டிகள், சுண்ணாம்பால் கட்டப்பிரற முதலாவது கோயில் இருந்த இடமாகும்.

உருநிலை தொடர மூதாட்டி கணபதியார் தம்பையா அவர்களைக் கூப்பிட்டு நீதான் கோயிலை இந்த இடத்தில் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என அருள்வாக்குக் கூறி ஆணையிட்டார். மற்ற இருவருக்கும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் இருவரும் கோயிலின் அப்போதைய நிர்வாகப் பங்காளிகளாவார்.

அதற்கு கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் 2ஆவது கோவில் கட்டுவதற்குப் பணம் எல்லாம் செலவழித்து விட்டதால் புதுக் கோவில் கட்டுவதற்குத் தற்போது இயலாதுள்ளேன் என மன வேதனையுடன் கூறினார். (இவர் நெல், தங்கம், வெள்ளி விற்பனை செய்யும் பிரபல வர்த்தகராவார்.

இவர் நெல்லுக்காற தம்பையா எனவும் இவரது தந்தை அம்பலவாணர் கணபதியார் அவர்கள் பெளர்ன்மீ தினங்களில் நடைபெறும் மகாபாரதக் கூத்தில் (நாட்டுக்கூத்து) கர்ணன் வேடமிட்டு நடிப்பதால் கன்னற்றை தம்பையா எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

நீதான் இக்கோயிலைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும் என மிக்க ஆவேசத்துடன் மீண்டும் ஆணையிட்டுக் காலையில் அத்திவார வேலைக் குரிய ஒழுங்குகளைச் செய்தபின் வழிமையான வேலைக்குப் போகும்படி கட்டளையிட்டார்.

காலையில் வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தின் அயற் கிராமமான அராலி சென்று அவ்வுரைச் சேர்ந்த அம்பலவாணர் மருதப்பு என்னும் கட்டட சிற்ப வேலையில் 40 வருடங்கள் அனுபவம் வாய்ந்த சிற்பாசாரியாரை பிரதம ஆசாரியராகக் கோயில் கட்டுவதற்கு ஒழுங்குபடுத்தி விட்டு காங்கேசன்துறைக்கு தனது வியாபார நிமித்தம் சென்றார். அங்கு இரு கப்பல்கள் நங்கூரமிடப்பட்டு இருந்தன. அவற்றுள் இருந்த நெல் முழுவதையும் கொள்வனவு செய்தார். சிறிது நேரத்தில் பட்டணத்தில் இருந்து வந்த செட்டிமாருக்கு இதனை விற்பனை செய்து பெரும் இலாபம் அடைந்தார். கோயில் தொடக்க வேலைக்குப் போதிய பணம் கிடைத்தது.

கி.மி 1913 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் தற்போதுள்ள கோவிலுக்கு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

கோயில் கட்டும் திருப்பணி முடியும் வரை அவரின் கையில் பணத்திற்குக் குறைவிருக்கவில்லை. வைரக்கற்களாலான கர்ப்பக்கிரகம்

(மூலஸ்தானம்) மற்றும் அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம் ஆகிய கோயிலின் முக்கிய பகுதிகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் தனது சொந்தப் பணத்திலேயே இக்கோயிலைக் கட்டி முடித்தார். இத்திருப்பணிக்கு அக்காலத்தில் ரூபா 12,000/- (பன்னீராயிரம்) செலவு செய்யப்பட்டது.

தற்காலத்தில் வழிபாட்டிலுள்ள மூன்றாவது கோவிலின் கர்ப்பக்கிரகம் (மூலஸ்தானம்) முதலாவது கோவில் மூலஸ்தானம் அமைந்திருந்த இடத்திலேயே அமைந்துள்ளது. ஆகலால் இன்றும் பூஜீ கந்தசவாமியார் தன் இரு சக்தியருடன் அதேயிடத்திலேயே எழுந்தருள் பாலிக்கின்றார்.

இக்கோவில் கட்டப்பெற்ற காலம் ஓரளவு வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் பெற்ற காலமாகும்.

பூசகர் வருதல்

இது இவ்வாறிருக்க மரப்பெட்டியினுள் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ கந்த சுவாமியாரைப் பூசை செய்யும் கார்த்திகேஸ் ஐயர் குமாரசாமிக் குருக்களோ அல்லது அவரது சகோதரன் பாலசுப்பிரமணியக் குருக்களோ ஈழகமளிக்கவில்லை. கோயில் கட்டும் திருப்பணிப் பூசையின் பின் தொடங்கப்படுவதால் அவ் வேலைகள் தொடங்குவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. அப்போது அங்க வந்த ஒரு சிறுவன் கோயில் மட்டத்தில் ஒரு ஐயரும், அம்மாவும் வந்திருப்பதாகக் கூறினான். இதனைக்கேட்ட தம்பையா அவர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டு அவ்விடம் சென்று அங்கிருந்த பிரம்மஸ்ரீ சின்னத்தம்பி ஐயர் இரத்தினசாமி ஐயர் அவர்களை வேண்ட அவரும் உடனே சம்மதித்து பூசை செய்வாராயினர். இவர் தொடர்ந்து கி.பி 1913 - 1952 ஆம் ஆண்டு வரை கோயில் பூசகராகக் கடமையாற்றினார்.

மகா கும்பாபிஷேகம்

கோயிலின் கர்ப்பக்கிரகத்தில் மீண்டும் மகாவல்லி- கஜாவல்லி (ஸ்ரீ வள்ளி - தேவசேனா) சமேத கந்தசவாமியார் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டார். அச்சமயம் மூலவரடியில் இருபது (20) தங்கப்பவண் தகட்டில் யந்திரம் கோயிலைக் கட்டிய கணபதியார் தம்பையா அவர்களால் வைக்கப்பட்டது.

புனராவர்த்தன ஸ்ரீரணோத்தாரணாஷ்டபந்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் பிரமாதிச வருடம் ஐப்பசி மாதம் (தமிழ்) 4ஆம் நாள் (20.10.1913) திங்கட்கிழமை பஞ்சமித் திதியும் மிருகசீரிட நட்சத்திரமும் அமிர்தசித்த யோகமும் கைத்திலும் கரணமும் அபரபட்ஷமும் கூடிய சுத்த மங்களா சுபதினத்தில் உதயாதி நாழிகை- காலை 10 மணி 48 நிமிடம் முதல் 11 மணி 56 நிமிடம் வரை வரும் தனு லக்கின சுபழகார்த்தத்தில் நடைபெற்றது.

பாடல்

பங்கமில் வணிகன் பணிசெய் வட்டுக்கோட்டை வளர்வாசன் பார் புகழ் கணபதியார் தம்பையா பேர் விளங்குயர் வள்ளால் பொங்கும் பக்தியுடன் புனித ஆடைக்கலந் தோட்டத் தலமதீற் போற்றும் தம்குல இறைவன் பிரணவத்தினுட் பொருளுபதேசன் நங்கையர் பாகவேற் கந்தன் நளிர் மானங்காத்த மின்னையார் சேர நலம்பெரும் நீடுறைந் தருள் பொழியத் திருக்கோயிலமைத்திட்டே மங்களம் நெறி பிரமாதிச ஆண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்துடன் மருவு பதின்மூன்றின் மாதமது ஐப்பசி தமிழ் நான்கின் வரும் திங்களும் சிழமையாகத் திகழ் மிருகசீரிட தனு சுபவேளை திருவிளங்க மகாகும்பாபிஷேகந்தனைச் செய்தனர் நிறைந்தே.

இதன் பின் கோயில் படிப்படியாக விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

பூசைகள்

தினசரி இரண்டு நேரப் பூசைகள் நடைபெற்றன. முருகப் பெருமானுக்குரிய விசேட தினங்களிலும் சோமவாரம், திருவெம்பாவை, மணவாளக் கோலத் தினங்களிலும் திருவிழாக்கள் நடைபெற்றன.

திருப்பணிகள்

கோயில் அபிஷீரத்து - கி. ஏ 1913 - 1932 வரை.

பரிவார முர்த்திகளான பிள்ளையார், வைரவர், சனீஸ்வரர், சண்டேஸ்வரர் ஆகியோருக்குத் தனித்தனிக் கோயில்கள் சுற்றுப்பிரகாரத்தில் அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்குரிய கோயில்களில் அவர்களின் திருவுருவங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டனர்.

உற்சவ முர்த்திகளான (தேவசபையான வசந்த மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார், மகாவல்லி - கஜாவல்லி சமேத முத்துக்குமாரசாமி, சண்டேஸ்வரர் ஆகியோருக்கும்

சன்முகர் கபையில் (தெற்கு வாசல்) எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீவள்ளி - தேவசேனா சமேத சன்முகப் பெருமான் (ஆறுமுகசாமி) அவர்கட்கும் பஞ்சலோகங்களிலான திருவுருவங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன.

நிருத்த, ஸ்தம்ப, தரிசன மண்டபங்கள், கோபுர வாசல் அடித்தளம் (யாளவரிசை) உள்வீதிக்கொட்டகை, முன் மண்டபம், யாகசாலை, வசந்த மண்டபம், மடப்பள்ளி, களஞ்சிய அறை, பெரிய கண்டா மணிக்கோபுரம் முதலியன கட்டப்பட்டன.

புதிதாகத் தீர்த்தக் கிணறு, திருக்குளம் (தெற்கு வாசலுக்கு முன் உள்ளது) ஆகியன வெட்டப்பட்டன. (முன்பு முதலாவது கோவிற் பாவணையில் இருந்த தீர்த்தக் கிணறு இரண்டாம் வீதியில்-அமைந்துள்ளது.) முதலாவது கோயில் பாவணையிலிருந்த கோவில் முன்றலில் உள்ள கிணறு புனரமைக்கப்பட்டது. பூந்தோட்டம் அமைக்கப்பட்டது. திருவாபரணங்கள், அங்கிகள் செய்யப்பட்டன. மயில், எலி, இடபம், ஆட்டுக்கடா, குதிரை, சூரன், இடும்பன் முதலிய வாகனங்கள் செய்யப்பட்டன.

ஆலய நிர்வாகம்

ஆலய நிறுவனரான கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் தனது பதினாறு (16) பிள்ளைகளில் அப்போது உயிருடன் இருக்கும் ஓரே ஒரு மகனும் மலேசியாவில் வசித்தவருமான தம்பையா மார்க்கண்டு அவர்களை இங்கு வருமாறு அழைத்தார். வயோதிபம் அடைந்த தனது தந்தைக்குத் தன் கடமைகளைச் செய்யவும் அவருடன் இணைந்து ஆலய நிர்வாகத்தைச் செய்யவும் தான் வசித்த புகையிரத நிலைய அதிபர் பதவியில் இருந்து விலகி இங்கு வந்தடைந்தார்.

மஹோற்சவம்

1934ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் பெளர்ணயித் தினத்தை தீர்த் தோற்சவமாகக் கொண்ட 10 நாட்கள் உற்சவங்கள் நடத்துவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆலய ஸ்தாபகாரின் மகன் தம்பையா மார்க்கண்டு அவர்கள் கொடிமரம் நாட்டிய பின் வீடு திரும்பும் போது மயக்கமுற்று எட்டாம் நாள் இறைவனைச் சேர்ந்தார்.

கணபதியார் தம்பையாவின் பதினாறு (16) பிள்ளைகளில் ஒருவரும் தற்போது உயிருடன் இல்லை. இதனால் தடைப்பட்ட மஹோற்சவப் பெருவிழா கொடியேற்றத்துடன் 1936ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் தமிழ் 14ஆம் நாள் (ஆங்கில வருடம் 26. 04. 1936) ஆன்று முதன் முதலாக நடைபெற்றது. இவ்விழா தொடர்ந்து இன்று-வரை சித்திரை மாதம் பெளர்ணயி தினத்தைத் தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்டு 10 தினங்கள் நடைபெற்று 2ஆம் நாள் பூங்காவனம் என்னும் திருக்கல்யாண உற்சவத்துடன் முடிவடைகின்றது.

மஹார்சவம் பெருவிழா- திருவிழாக்கள்

மேற்படி பெருவிழாவின் திருவிழாக்களுக்கான தேர்கள், தேர்முட்டி, சப்பறம், சித்திர மஞ்சம் என்பனவற்றை பின்வருவோர் காணிக்கை செய்தனர்.

கந்தசவமயார் தேர்

1933 ஆம் ஆண்டு திரு. சின்னத்தம்பி செல்லத்துரையினால் காணிக்கை செய்யப்பட்டது. இவர் ஆலய நிறுவனர் கணபதியார் தம்பையாவின் 2ஆவது அண்ணன் கணபதியார் சின்னத்தம்பியின் மூத்த மகனாவார். தேர்த்திருவிழா 09 ஆம் நாள் திருவிழாவாகும்.

பள்ளையார் தேர்

1933 ஆம் ஆண்டு திரு. சின்னத்தம்பி அம்பலவாணரினால் காணிக்கை செய்யப்பட்டது. இவர் ஆலய நிறுவநர் கணபதியார் தம்பையாவின் 2ஆவது அண்ணன் கணபதியார் சின்னத்தம்பியின் இரண்டாவது மகனாவார்.

சள்ளேசுவரர் தேர்

சைவம் பெரியார் திரு. சுப்பிரமணியம் கந்தமுத்தரின் மகள் திருமதி நாகம்மா கணபதிப்பிள்ளையின் ஞாபகார்த்தமாக அவரது தாய் திருமதி கந்தமுத்தரினால் 1934 ஆம் ஆண்டு காணிக்கை செய்யப் பட்டது. இத் தேர் சேதமடைந்தபின் 2009 ஆம் ஆண்டு திரு. வேலுப்பிள்ளை கந்தையா அவர்களால் புதுத்தேர் காணிக்கை செய்யப்பட்டது.

தேர்முட்டி

1936 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேர்முட்டி திரு. செல்லத்துரை தெய்வேந்திரத்தினால் 1956 ஆம் ஆண்டு பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. இத் தேர்முட்டி சிறைவடையத் தொடங்கியதும் இவரின் மகன் தெய்வேந்திரம் காங்கேயன் அவர்களால் 2014 ஆம் ஆண்டு புதிய தேர்முட்டி கட்டப்பட்டது.

பெரிய சப்பறம்

08ஆம் திகதி திருவிழாவிற்கான சப்பறம் 1936இல் காணிக்கை செய்யப்பட்டது. இது பழுதடைய 2ஆவது சப்பறம் ஆரம்பகாலம் முதல் சப்பற உபயகாரராகிய வட்டு மேற்கு ஜக்கிய உறவினர் நன்மை விருத்திச் சங்கத்தினால் காணிக்கை செய்யப்பட்டது.

சுத்திர மஞ்சம்

அன்பர்களினதும் அடியார்களினதும் காணிக்கையினால் 20.08.1958 இல் ஆரம்ப வேலை தொடங்கப்பட்டது.

வெள்ளோட்ட விழா- 28. 04. 1961

சுவாமி மஞ்சத்தில் ஆரோகணித்த திருவிழா - 16. 05. 1961

வருடாந்த மஹோற்சவ 5ஆம் திருவிழாவின் போதும் தைப்புசுத் தினத்திலும் மகாவல்லி - கஜாவல்லி முத்துக்குமாரசாமி எழுந்தருள் பாலிப்பார்.

ஒலை உரிமை மாற்றம்

01. திரு. முருகர் வைத்திலிங்கம் அவர்கள் தனக்கு தமக்கு பின் சந்ததி இல்லாமையால் ஆலயத்தில் இருந்த நிர்வாக உரிமை மற்றும் சகல உரிமைகளையும் தனது தாய் மாமனின் மகனும், மனைவியின் தம்பியும் (சகோதரன்) ஆலய நிறுவனருமான கணபதியார் தம்பையா அவர்களுக்குப் பிரசித்த நொத்தாரிசு ஆறுமுகம் சிவசிதம்பரப்பிள்ளை முகதாவில் 21.06.1911 இல் தனக்குப் பின் உரிமையாகும் என 23223ஆம் இலக்க உறுதி சாதனம் மூலம் எழுதிக் கொடுத்தார். இவர் 1918ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் இறைவனடி சேர்ந்தார்.
02. கார்த்திகேச ஜயர் குமாரசாமிக் குருக்கள் இறந்தபடியால் அவர் வழி பின் உரிமையாளரான அவரது சகோதரன் கார்த்தி கேச ஜயர் பாலசுப்பிரமணியக் குருக்கள் 1875ஆம் ஆண்டு 17210 ஆம் இலக்க வழக்கு மூலமும் 1912 ஆம் ஆண்டு 8425 ஆம் இலக்க வழக்கின் மூலமும் 1915 ஆம் ஆண்டு 10775 ஆம் இலக்க வழக்கின் மூலமும் தனது சகோதரன் வழியே தனக்குக் கிடைத்த நிர்வாக உரிமை, பூசை உருத்து யாவற்றையும் நொத்தாரிசு சுப்பிரமணியர் கதிரேச முகதாவில் 964 ஆம் இலக்க உறுதி மூலம் ஆலய நிறுவனர் கணபதியார் தம்பையாவிற்கு 08.05.1918 இல் எழுதிக் கொடுக்கிறார். இதன் பின் பிராமணர்களால் உரிமை கோர இடமில்லாமல்ப் போய்விட்டது.
03. ஆலய நிறுவனர் திரு. கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிமன்றில் நடைபெற்ற 10775 ஆம் இலக்க வழக்கைக் கொண்டு இலங்கையில் கொழும்பு மேல் நீதிமன்றில் (சுபரீம் கோட்டில்) 03.04.1917 இல் 158 ஆம் இலக்க மேன்முறையீட்டில் வழங்கிய தீர்ப்பின் படியும், 1911.06.21 இல் நொத்தாரிஸ் ஆறுமுகம் சிவசிதம்பரப்பிள்ளை முகதாவில் 23223ஆம் இலக்கத்தில் தனது பெயரில் முடித்த உறுதி சாதனத்தின் படியும் தனக்குக் கிடைத்த கோயில் ஆட்சியும், மனேச்சரும், பராமரிப்புத் தத்துவக்காரனுமாகிய

உரிமைகள் அனைத்தையும் பிரசித்த நொத்தாரில் ஆறுமுகம் சிவசிதம்பரப்பிள்ளை இரகுநாதன் முகதாவில் பராபரிப்புத் தத்துவமும் ரிறஸ்ரி (தர்மகர்த்தா) நியமனமும் என்ற 1266 ஆம் இலக்க உறுதி சாதனத்தின் மூலம் 01-01-1940 இல் தனது பேரப்பிள்ளையும் மகன் மார்க்கண்டு அவர்களின் மூத்த மகன் மார்க்கண்டு தம்பி (பாலசுப்பிரமணியம் எனவும் அழைக்கப் பட்டார்) அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார். திரு. கந்தப்பாதம்பு அவர்கள் (இவர் கோயிலின் ஆதி உரிமையாளர் திரு. சேது நாதர் அம்பலவானரின் மகன் கணபதியாரின் மூத்த மகன் கந்தப்பாவின் மூத்த மகனாவார். மேலும் ஆலய நிறுவனர் கணபதியார் தம்பையாவின் மூத்த அண்ணனின் மகனாவார்) தன் முன்னோர்களிடம் இருந்து பெற்ற இந்த ஆலயத்திலிருந்த சகல உரிமை களையும் திரு. மார்க்கண்டு தம்பி அவர்களிடம் சட்டபூர்வமாக 1940ஆம் ஆண்டிலேயே ஒப்படைத்தார். இதனால் மார்க்கண்டு தம்பி அவர்களுக்கு இந்த ஆலயத்தின் முழு உரிமைகளும் கிடைத்தன.

நூலை நிறுவனரின் கடைசிக் காலம்

முன் செய்த பூர்வ புன்னிய பலனும் இறைவனின் திருவருளும் ஒன்று கூடியதால் இக் கோயில் கட்டும் திருப்பணியைச் செய்து ஆட்சியும், பரிபாலனமும் செய்தவரான திரு. கணபதியார் தம்பையா அவர்கள் 1942ஆம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தார்.

நூலை உரிமை சந்ததி வசம்

கொழும்பில் முறையே நேவியிலும், புகையிரத திணைக் களத்திலும் உத்தியோகம் பார்த்து வந்த இவரின் இரு பேரப்பிள்ளைகளான மார்க்கண்டு தம்பி (பாலசுப்பிரமணியம்), மார்க்கண்டு கிருஸ்னசாமி இருவரும் இவர் இறந்து ஆண்டுத் திவசம் முடிந்து ஒரு கிழமைக்குள் கொழும்பு வெள்ளவத்தைக் கடவில் நீராடச் சென்ற போது நீரில் மூழ்கி இவ்வுலக வாழ்வை 1943ஆம் ஆண்டு நிறைவு செய்தனர். இவர்கள் இருவரும் திருமணம் செய்யவில்லை. இறக்கும் போது இவர்கள் வயது முறையே 23, 21 வருடங்களாகும்.

இத்துடன் அமரர் கணபதியார் தம்பையாவின் ஆண் சந்ததி முற்றுப்பிபற்றது.

இதனால் 01.01.1940 இல் எழுதப்பட்ட 1266 ஆம் இலக்க உறுதி சாதனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி ஆலய நிறுவனரின் பெண் சந்ததியினரே ஆலயத்தின் சகல உரிமைகளையும் பெற்றனர். இதன் மூலம் மார்க்கண்டு தம்பி அவர்களின் முத்த சகோதரி திருமதி தையல் நாயகி நாகேந்திரம் அவர்கள் இக் கோயிலின் உரிமையாளரானார். இவர் 07.03.1967 ஆம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தார். இவரின் ஒன்பது (09) பிள்ளைகள், மலேசியாவாசிகள் ஆகையால் கோவிலில் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

இதனால் மார்க்கண்டு தம்பி அவர்களின் இரண்டாவது சகோ தரி திருமதி. இராசல்ஸ்மி சண்மும் அவர்கள் சட்டத்தின்படி கோயிலின் உரிமையைப் பெற்றார். அதாவது 1266 ஆம் இலக்க உறுதியின்படி ஆகும். இவரும் 28.09.1991 இல் இறைவனடி சேர்ந்தமையால் இவரது ஐந்து (05) பிள்ளைகளில் மூத்த மகள் ஆலய நிறுவுநரின் பீட்டப்பிள்ளை செல்வி. நவநாளினி சண்முகம் அவர்கள் சட்டத்தின்படி இக் கோயிலின் உரிமையைப் பெற்றுள்ளார்.

பரிபாலன சபை

15.04.1952 ஆம் ஆண்டு “அடைக்கலந் தோட்டம் ஸ்ரீ கந்த சவாமி கோயில் பரிபாலன சபை” என்னும் சபையும், “அடைக்கலந் தோட்டம் ஸ்ரீ கந்தசவாமி கோயில் வணக்கம் செய்வோர் சபை” என்னும் சபையும் நிறுவப்பட்டன.

15.04.1952 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கோயில் வணக்கம் செய் வோர் சபையால் நியமிக்கப்பட்ட பரிபாலனசபை கோயில் உரித்தாளர்கள் சார்பில் கோயிலை நிர்வகித்து வருகின்றது. கோயில் நிர்வாகத்தில் பிழை இருப்பின் மீளப்பெற சட்டம் இடமளிக்கும்.

பராபரிப்புத் தத்துவம்

கோயிலில் வணக்கம் செய்வோர் சபை அங்கத்தவர்களும், உபயகாரர்களும், பழைய தர்மகர்த்தாக்களின் வம்சாவளியிலுள்ள வர்களும் 06.09.1968 ஆம் ஆண்டு கோயில் சந்திதானத்தில் கூடிய கூட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட தலைவர், செயலாளர்கள் பரிபாலன சபைக்கு பராபரிப்புத் தத்துவம் என்னும் சாதனத்தை (உறுதி) வழங்கினார்கள். இவ்வறுதி பிரசித்த நொத்தாரிஸ் கந்தையா குணரத்தினம் முகதாவில் இல.53 இல் எழுதப்பட்டது. உறுதியின் பதிவு இலக்கம் 21036 ஆகும்.

அழைய நிறுவநர் பெரியார் கணபதியார் தம்பையா அவர்கள்

கீ. கோயில் தீரு. கணபதியார் தம்பையா அவர்களால் கட்டுவிக்கப்பட்டது என்பதற்கான ஒதாரங்கள்

01. சிலாசாசனம் (கல்வெட்டு)

ஆலய மகா மண்டப வாசலின் மேல் உள்ள சிலாசாசனத்தில் (கல்வெட்டில்) பொறிக்கப்பட்ட பின்வரும் வாக்கியங்கள்.

1913ஆம் ஆண்டு ஜூப்பசி மாதம் 4ஆம் நாள் மேற்படி கோயிலின் மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம் மற்றும் வேலைகளும் க. தம்பையா கட்டுவித்தது.

பாடல்கள்

1. தனிப்பாடல்கள்

பங்கமில் வணிகன் பணிசெய் வட்டுக்கோட்டை வளர்வாசன் பார் புகழ் கணபதியார் தம்பையா பேர் விளங்குயர் வள்ளல் பொங்கும் பக்தியுடன் புனித அடைக்கலந் தோட்டத் தலமதிற் போற்றும் தம்குல இறைவன் பிரணவத்தினுட் பொருளுபதேசன் நங்கையர் பாகவேற் கந்தன் நளிர் மானங்காத்த பிள்ளையர் சேர நலம்பெரும் நீடுறைந் தருள் பொழியத் திருக்கோயிலமைத்திட்டே மங்களம் நெறி பிரமாதிச ஆண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்துடன் மருவு பதின்மூன்றின் மாதமது ஜூப்பசி தமிழ் நான்கின் வரும்

திங்களும் கிழமையாகத் திகழ் மிருகசீரிட தனு சுபவேளை
திருவிளங்க மகாகும்பாபிஷேகந்தனைச் செய்தனர் நிறைந்தே.

2. திருவுஞ்சற் பாடல்கள்

*கி.பி 1913 - 1920 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் பா-
டப்பட்ட திருவுஞ்சற் பாடல்களில் ஒன்பதாம் (09), பத்தாம் (10)
பாடல்கள்.

09. ஆழயவண்ணம்

சீர் பெருகு வட்டுநகர் வாசமே வஞ்

செல்வநிறை கணபதியார் தவழு கந்த
ஏர் பெருகும் வர்த்தகத்தோர் சிரத்தின் ரத்ன
மிங்கிதமார் தம்பையா வினித மைத்த
பார் பெருகுந் திருக்கோயில் வாஞ்சையாக
பயிலன்ந்தங் கற்பமுறை பயின்நெஞ் ஞான்றும்
கார் பெருகும் மயிலோனே யாம ரூஞ்சல்
கந்தகை சண்முகனே யாம ரூஞ்சல்.

10. வாழி

சீர் வாழி புவிவாழி செல்வம் வாழி

சிந்தனைசெயன்பர்ம னச்சித் திவாழி
தார்வாழி முகில்வாழி வளங்கள் வாழி
சண்முகமார் கந்தகுக ஞருளும் வாழி
ஏர்வாழி தம்பையா குலழும் வாழி
இசையூஞ்ச திருநாம மென்றும் வாழி
கார்வாழி படிப்போர்கள் கேட்போர் வாழி
கவினேறு சிவதருமம் வாழி வாழி.

இப் பழமையான ஆவணங்கள் கோவில் கட்டப்பட்ட காலத்தை
யும் கோவில் கட்டிய திரு. கணபதியார் தம்பையா அவர்களின்
பெயரையும் என்றும் எடுத்தியம்பும்.

கோயிலில் நடந்த அற்புதங்களும் தரிசனங்களும்

01. கோயிலை வணங்க வந்த அபலைப் பெண்ணின் கற்பைச் சூறையாட எண்ணி வந்த காழுகன் ஒருவனை அரசமரத்தடியில் யானை வடிவில் பிள்ளையார் பிரசன்னமாகி அக் காழுகனின் கண்களைக் குருடாக்கி அவ் அபலைப் பெண்ணின் மானத்தைக் காத்தமை.
02. போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக் காலத்தின் (1505-1658) இறுதியில் மன் திடலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த இரு சிறுவர்கள் மூலம் மன் திடலில் மறைந்திருந்த மகாவல்லி-கஜாவல்லி (ஸ்ரீ வள்ளி-தேவசேனா) சமேத கந்தசவாமியாரின் (கருங்கல்லால் செதுக்கப்பட்ட) திருவுருவத்தை வெளிக்கொண்டு வந்தமை.
03. 1913ஆம் ஆண்டு தை மாதம் மூனாய் வீதி, வட்டுக்கோட்டையில் வசித்த வேலாயுதம் சின்னப்பிள்ளை என்னும் முதாட்டியினுள் கந்தசவாமியார் பிரசன்னமாகியதால் இவர் தன்னிலை மறந்து ஆவேச உருக்கொண்டு கோயில் கட்டு வதற்குரிய நிலையம் எடுத்துக் கொடுத்ததோடு கோயில் கட்டி யெழுப்ப வேண்டியவரையும் எடுத்துக் கூறினார். அதாவது கந்தசவாமியார் தனது கோயில் கட்டுவதற்குரிய நிலையத் தையும், கோயில் கட்டி யெழுப்பவேண்டியவரையும் தானே எடுத்துக் கொடுத்தமை.
04. அமரர் திரு. கந்தையா வெள்ளியம்பலம், இவர் கணக்காளராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். 1935ஆம் ஆண்டு பள்ளிச் சிறுவனாக இருக்கும் போது கோயிலின் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் (வீதியில்) இருக்கும் கடம்ப மரத்தின் அருகே அடைக்கலந் தோட்டத்துக் கந்தன் வேலூடன் காட்சி கொடுத்தாகக் கூறியிருந்தார்.

05. அமரர் திரு. சண்முகம் நவரத்தினம் கணக்காளராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற மலேயன் பென்சனியர். இவர் 1935ஆம் ஆண்டு இரவு 11 மணியளவில் கோயிலின் மேற்குப் புறத்தே இருக்கும் கோயிலின் தல விருட்சமான அரச மரத்திற்கு அருகே மிக அழகிய சிறு பிள்ளைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்த காட்சியைக் கண்டு அதிசயித்ததாகவும், இக் காட்சியைக் கண்ட பின்பு பிள்ளையார் சந்திதிக்கு முன் இருக்கும் 3 தூண் இடைவெளிக்கும் ஒடு போட்டுக் கொடுத்ததாகவும் கூறியிருந்தார். இவர் எனது தந்தையின் தந்தையாகும்.
06. வேறு சிலர் நடுச்சாம வேளையில் கோயிலுக்குள்ளே இருந்து மணி கிழுக்கிப் பூசை செய்யும் சத்தம் கேட்டதாகவும் கூறியிருக்கின்றனர்.
07. பிரம்மஸ்ரீ மு. அண்ணாசாமிக்கருக்கள் 1952-1965ஆம் ஆண்டு வரை கோயிலின் பூசகராக இருந்தவர். கோயில் மஹோற்சவ காலத்தில் ஒருநாள் திருவிழா முடிந்தபின் வீடு செல்வதற்கு கோயிலின் வெளிக்கதவைப் பூட்டும் போது உள்ளிருந்த மணி தானாக ஒலிக்கத் தொடங்கியது. கோயிலைப் பூட்டாமல் ஏதோ தவறு நடந்துவிட்டது எனக் கூறிவிட்டு கோயிலுக்குள்ளே சென்று பார்த்தபோது தேர் வடச்சுருளுக்கு மேல் ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்த தனது மகனைக் கண்டு மகனுடன் வெளியே வந்து கதவைப் பூட்டினார். இவர் பூசை செய்யும் போது சளீஸ்வரன் முன் ஒரு பாம்பு நடமாடும் எனவும் இவரது கட்டளைக்கு பணியும் என்றும் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். இவர் பிரம்மஸ்ரீ சின்னத்தம்பி ஐயர் இரத்தினசாமி ஐயரின் முத்து மகளின் கணவராவார்.

கோயிலில் பல அற்புதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அவைகள் எங்களை வந்தடையவில்லை. எமது முன்னோர்கள் கோயிலில் நடந்த அற்புதங்களைப் பற்றி எழுதி வைக்காமையானது எமக்கும் எமது சந்ததியினருக்கும் பெரும் குறையாகும்.

மூர்த்தி , தலம், தீர்த்தம்

மூர்த்தி

1. ஆதிமூர்த்தி	அரசமரத்தில் எழுந்தருள் பாலிக்கும் மாணங்காத்த பிள்ளையார்.
2. மூல மூர்த்தி (மூலவர்) -	ஸ்ரீ வள்ளி-தேவசேனா சமேத கந்தசவாமி
3. பரிவார மூர்த்திகள்	விநாயகர், பழனிஆண்டவர், வைரவர், சணீஸ்வரர், சண் டேஸ்வரர், சமயகுரவர்
4. உற்சவமூர்த்திகள் (வசந்த மண்டபம்-தேவசபை)	பிள்ளையார், மகாவல்லி, கஜாவல்லி, சமேத முத்துக் குமாரசாமி, தண்டாயுத பாணி, சண்டேஸ்வரர்
5. சண்முகர் சபை (தெற்கு வாசல்)	ஸ்ரீ வள்ளி-தேவசேனா சமேத சண்முகப்பெருமான் (ஆறுமுகசாமி)
தலம்	அடைக்கலந்தோட்டம்
தலைநூட்சம்	அரச மரம் (இவ் அரச மரத்தில் பிள்ளையார் சுயம்பு மூர்த்தியாக எழுந்தருள் பாலிக்கிறார்)

தீர்த்தம்

ஆதி கூபம், அமிர்த சுரபி, சித்தாமிர்த புஷ்கரணி, சரவணப் பொய்கை என நான்கு உள்ளன.

ஆதி கூபம்

முதலாவது கோயிலின் தீர்த்தக்கிணறாகும், இரண்டாம் வீதியின் வடக்கு மூலையில் உள்ளது.

அமிர்த சுரபி

இரண்டாவது வீதியில் பெரிய கண்டாமணிக் கோபுரத்திற்கு தென்புறமாக உள்ளது. அடியார்களின் பாவனைக்கான கிணறாகும். முதலாவது கோயில் இருந்த போதே இக் கிணறு இருந்துள்ளது.

சித்தாமிர்த புஷ்கரணி

இதுவே இக் கோயிலின் திருமஞ்சனத் தீர்த்தக் கிணறாகும். முதலாம் வீதியில் கோயிலின் வடபுறத்தே உள்ளது.

சரவணப் பொய்கை

இக் கோயிலின் தீர்த்தக் கேணியாகும். கோயிலின் தெற்கு சந்திதியில் இரண்டாம் வீதிக்கும் மூன்றாம் வீதிக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது.

ஆலயத்தின் வீதிகள்

இவ் ஆலயத்திற்கு மூன்று வீதிகள் உள்ளன. அவை உள்வீதி, இரண்டாம் வீதி, வெளிவீதி ஆகும்.

உள் வீதி

எல்லா உற்சவங்களின் போதும் இவ் வீதி வழியாக சுவாமி வலம் வருவார்.

நெண்டபம் வீதி

உள் வீதியைச் சுற்றியுள்ள நிலம் இரண்டாம் வீதியாகும். இவ் வீதியில் ஆலயத்தின் தல விருட்சமான அரசசுமரம், மற்றும் கடம்பு, வன்னி, தென்னை மரங்களும் முதலாவது கோயிலின் தீர்த்தக் கிணறும் உள்ளன.

வெளி வீதி

இது ஆலயத்தின் மூன்றாம் வீதியாகும். இவ் வீதி கிழக்கு, தெற்கு ஆலய நிலத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் வடக்கு மன்னை ஒழுங்கையாகவும், மேற்கு யாழ்ப்பாணம் - தெல்லிப்பழை தார் வீதியாகவும் உள்ளது.

சுவாமி வெளி வீதி வழியே வலம் வரும் போது யாழ்ப்பாணம்-தெல்லிப்பழை வீதி பாவிக்கப்பட்டதால் பொது மக்கள், வாகனங்களின் போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சல் ஏற்பட்டது. இதனால் மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஆலய நிலத்திற்கு வீதியை உள்வாங்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

இதனால் பழைய கோவிலின் பாவனையில் இருந்து பின்னர் தூர்ந்து போயிருந்த (தல விருட்சமான அரச மரத்திற்கு பின்புறமிருந்த) கேணியும், சித்திரைப் பெளர்ணமி தினத்தில் சித்திரைக் கஞ்சி தயாரிக்கப்பட்டு வழங்கிய மடமும் இம் மடத்துக்கு அருகில் இருந்த பழையான அரசசுமரமும் அழிக்கப்பட்டன. 1986ஆம் ஆண்டு இந் நிலப்பரப்பு வெளி வீதியாகப் பாவனைக்கு விடப்பட்டது.

கோபுரங்கள்

நூஜகோபுரம்

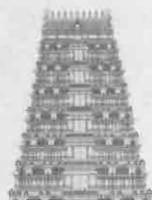
ஆஸய நிறுவநர் திரு. கணபதியார் தம்பையாவின் மூத்த அண்ணன் கணபதியார் கந்தப்பாவின் மகன் தம்பு அவர்களால் 1928ஆம் ஆண்டளவில் இராஜகோபுரத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்து யாளவரி வரை சுத்த வைரக்கற்களால் தனது மகன் செல்வி சொர்ணாம்பாள் அவர்களது ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டப்பட்டது. கோயில் திருப் பணிச் சபையினால் 1981ஆம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டு 13.07.1981 இல் இராஜகோபுர பிரதிஷ்டா மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

மேலகை கோபுரம்

கோயில் திருப்பணிச் சபையால் மேற்கு வாசலில் அமைக்கப்பட்ட இச் சிறு கோபுரம் 1982ஆம் ஆண்டு பங்குனியில் தொடங்கப்பட்டு 1986ஆம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பட்டது. 18.06.1986இல் பிரதிஷ்டா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

கோயில் விமானம்

04.04.1973 இல் கோயில் விமானம் துவிதளமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. இது இரட்டைப் பஞ்சாங்க வேலை என்றும் கூறப்படுகின்றது. 01.07.1974இல் நடைபெற்ற மகா கும்பாபிஷேகத்தின் போது இத் துவிதள விமானத்திற்கு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

பிரபந்தங்கள்

அடைக்கலங் கோவை, திருவுஞ்சல், கந்தரேசல் ஆகியன இக் கோயிலுக்குரிய பிரபந்தங்களாகும்.

01. அடைக்கலங் கோவை

கி.பி. 1809-1857 வரை இவ்வூரில் பிறந்து வளர்ந்த இராசமி ஜயரின் மகன் சிவபூரீ நாகேச ஜயர் அவர்களால் பாடப்பட்டது. இவ் அடைக்கலங் கோவை அடைக்கலந் தோட்டத்தில் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் கந்தசாமி பேரில் “நாணிக் கண் புதைத் தல்” என்னும் துறை மீது 100 செய்யுள்களைக் கொண்டதாகும். இதில் 03(மூன்று) செய்யுள்கள் மட்டுமே கிடைக்கப் பெற்றன. இச் செய்யுள்கள் கிடைக்குமானால் இக் கோயிலைப் பற்றி அவரது முன் தலைமுறைகளையும் அவர் தலைமுறையும் அடங்கிய வரலாற்றை ஓரளவு அறியக் கூடியதாக இருக்கும். இதன் பிரதி பாதுகாப்புக் கருதி சிலாபத்திலுள்ள முன்னேஸ்வர ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டதாக இவரது சந்ததியினர் கூறியிருந்தனர்.

02. வெட்டுக்கோட்டை அடைக்கலந் தோட்டம் மீண்டும் கந்தசவாமி கோவை திருவுஞ்சல்

அடைக்கலங் கோவை பாடிய சிவபூரீ இராமசாமி ஜயர் நாகேச ஜயரின் மூத்தமகன் முத்தமிழ்வித்துவான் சிவபூரீ நா. சிவகப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் அவர்களால் கி.பி. 1913-1920ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் பாடப் பட்டது. இவரின் காலம் கி.பி. 1849-1929 ஆகும். ஆலய நிறுவந்தாரின் மகன் திரு. தம்பையா மார்க்கண்டுவினால் 1921ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் அடைக்கலங் கோவை, திருவுஞ்சல் ஆகியன அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

03. கந்தரேசல்

முளாய் வீதி, வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர் பண்டிதர் நா. ஏகாம்பரம் அவர்களால் 1956ஆம் ஆண்டு பாடப்பட்டது.

அடைக்கலங் கோவையிற் கிடைத்த செய்யுட்கள்

இயற்றியவர்:- பிரம்மஹீ இ. நாகேச ஐயர்

பொன்புத்த நாரணன் வேதன் முதல் புத்தேளிரெல்லாம்
தென்புத்த வேத முறையா ஸ்ருச்சனை செய்த மரும்
மின்புத்த வேல னடைக்கலங் கோவை விளங்குதற்குக்
கொன்புத்த குஞ்சரச் செஞ்சர ணெஞ்சிற் கொள்ளுவனே. (1)

சங்கு சராசனம் வாள்க்கதை நேமி தரித்தவனும்
பங்கய வாச னனும்பணிந் தேத்தப் பலமுனிவர்
தங்கிசை பாட வடைக்கலந் தோட்டந் தனிலமர்ந்த
அங்குச பாச கரணிரு தாஞ்க்கடைக்கலமே. (2)

பருகா வமிர்த மொழியாரும் வள்ளிதெய் வானெபயி
லருகா சிறிதுங் கருகா மலர் கொண் டதிகவளாந்
தருகா வருவுங் அடைக்கலந் தோட்டந் தனிலமர்ந்த
முருகா திருவின் மருகா கண்பார்வை முழுதருளே. (3)

அடைக்கலந் தோட்டம் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவிற் திருஊஞ்சல்

இயற்றியவர் :- சிவழூர் நா. சிவகப்பிரமணிய சீவாச்சாரியர்

காப்பு

சீராரு மிலங்கைமிகு யாழ்ப்பா னத்திற்
செறிவட்டு நகரிலங்குஞ் செல்வமான
ஏராரும் பலவளமை யினிது தேங்கி
இசையுமடைக் கலம்பதியிலினிது வாழுந்
தாராரு நீபமணி தடம்பு யத்தன்
தழைகந்த சாமியின்மே லூஞ்சல் பாடக்
காராரு மொருமருப்ப னானைவக்தரன்
கணபதித னிருசரணங் காப்ப தாமே.

(1)

ஊஞ்சல் வண்ணம்

தூங்கமிகு சதுர்வேதங் கால்க ளாக
துலங்குமணி யுபநிடதம் விட்ட மாக
அங்கமுறு மாகமங்கள் கயிற தாக
அணிபெருகு நிவிர்த்தாதி பலகை யாக
சங்கமுறு மந்திரகலை யணிக ளாக
தழையழுகு திருவுஞ்சல் வாஞ்சை யாக
கந்கைதரு மொருபுதல்வா ஆம ருஞ்சல்
கந்தகுக சண்முகனே யாம ருஞ்சல்.

(2)

சபா வண்ணம்

சுத்தமுறு வித்துருமச் சுவரெ முப்பி
 துலங்குமணி மரகதுமேற் சட்டம் மாட்டி
 முத்துநிரை யாலளாகு சபை நிரப்பி
 மோகனமார் கவரிமலர்த் தொடைகள் சேர்த்தி
 பத்திபெறு மின்திர மணியாதனத்திற்
 பதியிடிப் சங்கரனின் பால சீல
 கந்தகரு ணாநிதியே யாழ ரூஞ்சல்
 கந்தகுக் சண்முகனே யாழ ரூஞ்சல். (3)

ஸம்ப்ரம வண்ணம்

மாதவனா ரருகிலுறக் கமலப் புத்தேள்
 வணங்கியடி தொழுதெழுந்து வாழ்த்தி சைப்ப
 சிதளமார் மதிகவிகை யேந்தி நிற்ப
 செறிபானு சாமரைக ளசைத்தே யேந்த
 ஆதபமாரா லவட்டம்சு ருட்டி தேங்க
 அங்கிமிகு தீவர்த்தி யங்கை கொள்ள
 காதல்செறி மலர்சிந்த வாழ ரூஞ்சல்
 கந்தகுக் சண்முகனே யாழ ரூஞ்சல். (4)

உபசார வண்ணம்

தேக்குதிரு முனிவரர்கள் தியானம் பொங்க
 செறியமுத கங்கையனை தீர்த்த மாட்ட
 மாக்குலவு சந்தமரு வாரல் சூட்ட
 மணிவாயு வக்கதங்கள் மலருஞ் சேர்த்த
 ஆக்குமது வருக்கமுழை யம்மை யூட்ட
 ஆனநவ சக்திகளு மார்வங் காட்ட
 காக்குகரு ணாகரனே யாழ ரூஞ்சல்
 கந்தகுக் சண்முகனே யாழ ரூஞ்சல். (5)

அலங்கார வண்ணம்

ஆறுதிருமு கங்களொளி யருள் பரப்ப
 அனியுநவ ரத்னமுடி யழகெ றிப்ப
 மாறிலதோர் கடம்பமணி மாலை யாட
 வடிவேலே யாதியன கரங்கொண் டாட
 தேறுமரு மறைப்பொருளா மணிகள் மின்ன
 தெய்வானை வள்ளியம்மை யருகு சேர
 காறுலங்கு சிலம்பாட வாழ ரூஞ்சல்
 கந்தகுக சண்முகனே யாழ ரூஞ்சல்.

(6)

திருவவதார வண்ணம்

சங்கரணார் விழியுதித்துச் சரவ ணத்திற்
 தனையராயு மையெடுப்பப் பால னாகி
 பொங்குதிருப் பாலுண்டு குமர னாகி
 போரெழுந்த வசரர்த மைச்செற் றுமுற்றி
 அங்கமுறு தாரகணைச் சிங்கன் றன்னை
 அதிகுரர் ப்பரியாக்கித் தேவ சேணை
 கங்கமருள் குறமின்கொ னாழ ரூஞ்சல்
 கந்தகுக சண்முகனே யாழ ரூஞ்சல்.

(7)

நகர வண்ணம்

சீர்வளருங் கண்ணலிங்க மாரி தேவி
 செறிபத்ர காளியம்மை கோவில் மேலும்
 ஏர்வளரும் விநாயகனார் வைர வேந்தல்
 இசைவீர பத்திரே யாதி யான
 தார்வளரு மாலயங்க னணிக னாக
 தழைவட்டு ரடைக்கலத்திற் சாருந் தேவ
 கார்வளரு மயில்வாக வாழ ரூஞ்சல்
 கந்தகுக சண்முகனே யாழ ரூஞ்சல்.

(8)

இலை வள்ளும்

சீர்பெருகு வட்டுநகர் வாசமே வஞ்
 செல்வநிறை கணபதியார் தவழு கந்த
 ஏர் பெருகும் வார்த்தகத்தோர் சிரத்தின் ரத்ன
 மிங்கிதமார் தம்பையா வினித மைத்த
 பார்பெருகுந் திருக்கோயில் வாஞ்சை யாக
 பயிலனந்தங் கற்பழுறை பயின்றெஞ் ஞான்றும்
 கார்பெருகும் மயிலோனே யாடை ரூஞ்சல்
 கந்தகுக சண்முகனே யாடை ரூஞ்சல். (9)

၁၀၅

சீர்வாழி புவிவாழி செல்வம் வாழி
 சிந்தனைசெய்னபர்ம ணச்சித் திவாழி
 தார்வாழி முகில்வாழி வளங்கள் வாழி
 சண்முகமார் கந்தகுக னருளும் வாழி
 ஏர்வாழி தம்பையா குலமும் வாழி
 இசையூஞ்ச றிருநாம மென்றும் வாழி
 கார்வாழி படிப்போர்கள் கேட்போர் வாழி
 தவினேறு சிவகருமம் வாழி வாழி. (10)

ഇംഗ്ലീഷ്

சீரார்கு ஞானமிய சிவனின் வருதேவே
காரார் குழலுமையாள் தருகந்தா - எச்சாரிக்கை

தொட்டயார் டெக்கலமே வியதுண்ணே விழிந்ரையார்
துதிமேவிய பணிவார்தொழும் சுகிர்தா எச்சரிக்கை.

பராக்கு

திங்கள் நிகராறு முகதேவே பராக்கு
தேவர்பணி யற்புதமார் கோவே பராக்கு

கங்கைநதி தந்தருஞம் புதல்வா பராக்கு
கானவர்மின் சேரவருண் முதல்வா பராக்கு

செங்கைவடி வேல் தரித்த சிவனே பராக்கு
செய்யவ டைக்கலத்தி னுற்பவனே பராக்கு

மங்கை தெய்வயானையிடம் கொண்டாய் பராக்கு
மாமரந்தான் வீழவரின் கண்டாய் பராக்கு.

கப்பல் பாட்டு

சீர்கொண்ட வடைக்கலத்தில் செய்யமுரு கேசன்கப்பல்
தெய்விகமாய ருள்விளங்கிச் சீதரனே முதலானோர்
ஏர்மருவும் பலவணிகள் இலங்கவசை பாய்துலங்க
எண்ணரிய தேவர்குழா மேவலராய்த் தாமிலங்க
இந்தையா ஐஞர்
ஏர்கொண்ட மண்டலங்க ஜெண்டிசையுங் காக்க
இதமான மன் னுயிர்க வின்பழுறை தேங்க
பார்கொண்ட சிவநாமப் பிரங்கி தீரப்
பழமறையி னாலாத்துக் கயிறெங்கும் நேர
பாட்டணஞ் செட்டிகோ முட்டிமார் தங்கள்
பருவமுறை யீட்டினா லாரம்ப மாக
தார்கொண்ட சிவஞான குங்கும கலாரம்
தானீய வோடியேவந் ததுவேகப்பல் ஏலேலோ.

மங்களம்

இராகம் :- சுருட்டி

தாளம் :- ஆதி

பஸ்லவி

மங்களம் மங்களம் நித்திய சுப மங்களம்

அனுபஸ்லவி

செங்கைவடி வேலருக்கும் தேவியுமை பாலருக்கும்

செங்கமலக் காலருக்கும் தேவர்மகிழ் லோலருக்கும் - மங்களம்

சுரணம்

விந்துநாத நாதருக்கும் வேதர்தொழு பாதருக்கும்

சந்தரச வேதருக்கும் தானவரின் காதகர்க்கும்

அடைக்கலத்தின் வாசகருக்கும் அன்பர்கிரு பேசருக்கும்

தொடைக்கடம்ப நேசருக்கும் துங்கமுரு கேசருக்கும் - மங்களம்

முற்றிற்று.

—
முருகன்துணை

வட்டுக்கோட்டை அடைக்கலந் தோட்டத்திற் கந்தரேசல்

இயற்றியவர் :- திரு. நா. ஏகாம்பரம்

வெண்பா

சிரா ரடைக்கலஞ் சேர்செய்ய கந்தவேட்குப்
பாராரு மேசலைத்தான் பாடுதற்குக் - காராரும்
ஐந்துகரத் தண்ணலெனு மன்ப ரிதயத்துள்
தந்திமுகத் தெந்தை சரண்.

நூல்

புதலத்தோர் போற்று மடைக்கலந் தோட்டத்து
இறைவராம் கந்தர்க்கு ஏசல்பாட - எழில்
இறைவராம் கந்தர்க்கு ஏசல்பாட. (1)

அரசமரத்தடி ஆதி விநாயகர்
பதமல ரடியினை காப்பு - எழில்
பதமல ரடியினை காப்பு. (2)

கந்தவேள் புனத்தனில் வள்ளியை மணந்ததை
தெய்வ யானையறிந் தாளோ - மங்கை
தெய்வ யானையறிந் தாளோ. (3)

அடைக்கலம் பதிநாதர் தன்னிடம் வருகிற
செய்தி யறிந்தா ளந்தமாது - தெய்வ
யானை யறிந்தா ளப்போது. (4)

அன்புடன் முருகேசர் அவ்விடம் வாறாரென
றடைத்தாளே கதவினையப்போ- பெண்ணும்
அடைத்தாளோ கதவினை யப்போ. (5)

மிடுக்கென்றே அடைத்திடு கதவினைக் கந்தரும்
சடக்கென்று தட்டினார் தானே - கதவைத்
சடக்கென்று தட்டினார் தானே. (6)

ஊடல்

இதய்வயானை

மங்கையே சண்பகம் கதவினைத் தட்டியே
திறவென்று சொன்னவர் யாரோ - இந்த
வீதியில் வந்தவர் யாரோ. (7)

கந்தசுவாமி

கட்டிக் கரும்பேயென யறியாயோ நான்றான்
அடைக்கலந் தோட்டத்துக் கந்தன் - பெண்ணே
அடைக்கலந் தோட்டத்துக் கந்தன். (8)

இதய்வயானை

அடைக்கலம் பதியினில் வள்ளியை நீர்விட்டு
எப்படிச் சாமத்தில் வந்தீர் - சுவாமி
எப்படிச் சாமத்தில் வந்தீர். (9)

கந்தசுவாமி

பெண்ணேநின் பல்லொளி வெண்ணில் வைத்தர
வந்தேனே நானிந்த வேளை - மாதே
வந்தேனே நானிந்த வேளை. (10)

இதய்வயானை

இந்தவேளை யிரு யோசனை தூரத்தை
எவ்விதம் நடந்து வந்திரோ - சுவாமி
எவ்விதம் நடந்து வந்திரோ. (11)

கந்தகவாமி

மாதரசே யுன்னை மனத்தினில் நினைந்தால்
யோசனை தூரமென்ன தூரம் - இரு
யோசனை தூரமென்ன தூரம்.

(12)

தெய்வயானை

ஓருகண முமைவிட்டுப் பிரியாளே யந்தவள்ளி
எப்படி யோடி வந்தீரோ - சுவாமி
எப்படி யோடி வந்தீரோ.

(13)

கந்தகவாமி

சுந்தரி யவளை விட்டு உந்தன் முகத் தைக்கான
ஆசைகொண்டு தேடி வந்தேன் - பெண்ணே
ஆசைகொண்டு காண வந்தேன்.

(14)

தெய்வயானை

காணவந் ததிலென்ன கையினில் மடியினில்
கையறை கொண்டு வந்தீரோ - சுவாமி
கையறை கொண்டு வந்தீரோ.

(15)

கந்தகவாமி

விரும்பிய பொருளொல்லாம் நானிங்கே தருகிறேன்
விரைவுடனே சொல்லு நீயே - பெண்ணே
விரைவுடனே சொல்லு நீயே.

(16)

தெய்வயானை

உம்முடை பொருளொன்றும் எனக்குநீர் தரவேண்டாம்
எழுந்துநீர் வள்ளியிடம் ஒடும் - சுவாமி
எழுந்துநீர் வள்ளியிடம் ஒடும்.

(17)

கந்தகவாமி

நேச மில்லாதவள் போலும் நீ பேசுறாய்
நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே - உனக்கு
நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே.

(18)

தெய்வயானை

நடுச்சாம வேளையில் நீர்வருவீ ரென்று
விழித்திருப் பாளேவள்ளி போம்போம் - சுவாமி
விழித்திருப் பாளேவள்ளி போம்போம்

(19)

கந்தகவாமி

போமென்று சொல்வது புத்தியன்று பெண்ணே
போனாலென்ன கெட்டுப் போகும் - பெண்ணே
போனாலென்ன கெட்டுப் போகும்.

(20)

தெய்வயானை

கெட்டுப்போ காதோயிந்தக் கள்ளத்தனங்க ளைல்லாம்
கேட்பவரார் சொல்லுஞ் சுவாமி - உம்மை
கேட்பவரார் சொல்லுஞ் சுவாமி.

(21)

கந்தகவாமி

கேட்கச்சொல் வியுன்னை யாரிப்போ கேட்கிறார்
கேடுநீ பேசாதே பெண்ணே - இப்போ
கேடுநீ பேசாதே பெண்ணே.

(22)

தெய்வயானை

பேசவு மேசவும் என்னலா காதிந்தச்
சுந்தரி வள்ளிதான் சொல்வாள் - அந்தச்
சுந்தரி வள்ளிதான் சொல்வாள்.

(23)

கந்தகவாமி

கண்மனியே யென்னெந்த் கருதிநீவந் தணைந்தால்
கனவிலு முனைப்பிரி யேனே - பெண்ணே
கனவிலு முனைப் பிரியேனே. (24)

தெய்வயானை

வனிதையாம் வள்ளியை வதுவை செய்திட்டிங்கு
வார்த்தை பழக்க வந்திரோ - சுவாமி
வார்த்தை பழக்க வந்திரோ. (25)

கந்தகவாமி

வார்த்தை பழக்கிட வல்லவ னல்லநான்
மனதிற் கோபஞ் செய்யாதே - உன்
மனதிற் கோபஞ் செய்யாதே. (26)

தெய்வயானை

இனியேதும் பேசினா விருக்குது காரியம்
எழுந்தப் பாலேபோம் சுவாமி - இப்போ
எழுந்தப்பா லேபோம் சுவாமி. (27)

கந்தகவாமி

கண்ணேயுன் மனந்தான் கல்லோ விரும்போ
காலும் வலிக்குதடி கண்ணே - நின்று
காலும் வலிக்குதடி கண்ணே. (28)

தெய்வயானை

காட்டிலும் மேட்டிலும் கல்லிலும் திரிவோர்க்கு
கடுக்குதோ கால்களும் இங்கே - சுவாமி
கடுக்குதோ கால்களும் இங்கே. (29)

கந்தகவாமி

பொன்னே மனியே யென்பொற் கிளியேயினி
பூங்கையால் கதவினைத் திறப்பாயே - கண்ணே
பூங்கையால் கதவினைத் திறப்பாயே. (30)

தெய்வயானை

கதவைத் திறவென்று கனக்கவே பேசுறீர்
கனதன் மென்னகொண்டு வந்தீர் - சுவாமி
கனதன் மென்னகொண்டு வந்தீர். (31)

கந்தகவாமி

வட்டுமா நகர்ச்செல்வர் காணிக்கை யாகவைத்த
வயிரப் பதக்கமொன்று தாறேன் - உனக்கு
வயிரப் பதக்கமொன்று தாறேன். (32)

தெய்வயானை

வயிரப் பதக்கமதை மாயவள் வள்ளியது
மார்பினி லிட்டழகு பாரும் - சுவாமி
மார்பினி லிட்டழகு பாரும். (33)

கந்தகவாமி

தைப்பூசந் தனில்மாந்தர் காணிக்கை யாகவைத்த
தண்டை யுனக்கிப்போ தாறேன் - பெண்ணே
தண்டை யுனக்கிப்போ தாறேன். (34)

தெய்வயானை

பஞ்சணை மெத்தையிற் கொஞ்சிடும் வள்ளியின்
பாதத்தி லிட்டழகு பாரும் - சுவாமி
பாதத்தி லிட்டழகு பாரும். (35)

கந்தகவாயி

பங்குனித் திருநாளில் பக்தர்கள் தந்திட்ட
பாதச் சிலம்புகள் தாறேன் - பெண்ணே
பாதச் சிலம்புகள் தாறேன்.

(36)

தெய்வயானை

வைப்பாட்டி உனக்கெவ ளாகிலும் தானிருந்தால்

வைத்தவள் காலுக்குப் பாரும் - சவாமி

வைத்தவள் காலுக்குப் பாரும்.

(37)

கந்தகவாயி

சித்திராப் பூரணைத் தேர்த்திருநாள் தந்த
திகழும்பொன் மாலைகள் தாறேன் - பெண்ணே
திகழும்பொன் மாலைகள் தாறேன்.

(38)

தெய்வயானை

திகழும்பொன் மாலையை தெரிவையாம் வள்ளியின்
கழுத்தினில் நீரிட்டுப் பாரும் - சவாமி
கழுத்தினில் நீரிட்டுப் பாரும்.

(39)

கந்தகவாயி

விசாக நன்நாளினில் வேதியர் தாம்தந்த
வலம்புரி யுத்தியொன்றுண்டு - பெண்ணே
வலம்புரி யுத்தியும் தாறேன்.

(40)

தெய்வயானை

வலம்புரி யுத்தியை வள்ளியின் தலையிலே
வைத்துமே நீரழகு பாரும் - சவாமி
வைத்துமே நீரழகு பாரும்.

(41)

கந்தகவாமி

துலாமதிச் சட்டியை நோற்றவர் தாம்தந்த
தரளவெண் மாலைகள் தாறேன் - பெண்ணே
தரளவெண் மாலைகள் தாறேன்.

(42)

தெய்வயானை

தரளவெண் மாலையை தையலாம் வள்ளிக்கு
தனத்திலே நீர்கொண்டேப் போடும் - சவாமி
தனத்திலே நீர்கொண்டேப் போடும்.

(43)

கந்தகவாமி

கார்த்திகை நாட்களில் காணிக்கை யாகவைத்த
கனகநற் காப்புக்க ஞங்கு - பெண்ணே
கனகநற் காப்புக்க ஞங்கு .

(44)

தெய்வயானை

தேவதேவனே யிந்தச் சிங்கார நகைகளை
தேடி யெடுத்து வந்தீரோ - எங்கே
தேடி யெடுத்து வந்தீரோ.

(45)

கந்தகவாமி

ஓமெனும் பிரணவத் தைங்கர மைத்துனன்
உன்வாயில் நிற்கிறார் பாராய் - பெண்ணே
உன்வாயில் நிற்கிறார் பாராய்.

(46)

தெய்வயானை

கதவினைத் திறந்திட நீர்செய்யும் குழ்ச்சியோ
கண்ணினா வவரைநான் பாரேன் - சவாமி
கண்ணினா வவரைநான் பாரேன்.

(47)

கந்தகவாமி

அடைத்தவன் கதவினை திறக்கவோர் மந்திரம்
என்னிடத் திருக்குது பாராய் - பெண்ணே
என்னிடத் திருக்குது பாராய்.

(48)

தெய்வயானை

இக்கணம் கதவினைத் திறப்பீரே யாமாகில்
இன்ப முடனணை வேனே - உம்மை
இன்ப முடனணை வேனே.

(49)

பொது

காங்கேயன் ஐந்தெழுத்தை கருத்துடன் செப்பவே
கதவுதான் திறந்தது தானே - அப்போ
கதவுதான் திறந்தது தானே.

(50)

கதவுதான் திறந்திடப் பூமழை பொழிந்தது
தெய்வயா ணெயும்பணிந் தாளே - அப்போ
சுவாமியை யணைஞ் தாளே.

(51)

தெய்வக்குஞ் சரிமாதும் தேன்மொழி வள்ளியும்
சேர்ந்து மகிழ்ந் தனரே - ஒன்றாய்ச்
சேர்ந்து பணிந் தனரே.

(52)

விருத்தம்

வையக மாதும்வாழி வான்முகில் பொழிந்து வாழி
வையக மதனைக் காக்கும் மன்னேநாடானும் வாழி
வையக மதனில் நீறும் நிகரிலாறெழுத்தும் வாழி
வையகம் போற்றுங் கந்தரேசலுஞ் சிறந்து வாழி.

கந்தரேசல் முற்றிற்று

✓

